

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุรศักดิ์ ชุ่มสลับ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุรศักดิ์ ชุ่มสลับ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
สุรศักดิ์ ชุ่มสลับ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551

สุรศักดิ์ ชุ่มสลับ. (2551). *ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท*. วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ .

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษาและ คณะวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบค่าที่ (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี และคณะวิชา

2.1 นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE OPINIONS OF CO-ORPORATION FOR RECREATING ACTIVITIES TYPE OF
TOURISM OF STUDENTS OF BACHELOR'S DEGREE
IN SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SURASAK CHUMSALUB

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
May 2008

Surasak Chumsalub. (2008). *Opinion of Bachelor's Degree students at Srinakharinwirot University with regard to participating in recreational travel activities*. Master thesis, M.S. (Recreational Management). Bangkok : Graduate School Srinakharinwirot University . Advisor Committee : Asstist. Prof. Somkuan Phothong, Assoc. Prof. Tawate Piriypoen.

The purpose of this study were to gather the opinions of Bachelor's Degree scholars at Srinakharinwirot University with regard to participating in recreational travel activities. Several factors were taken into consideration as follows; gender, class, education qualification and subject program. The sample groups for this research were taken from 400 Graduate Bachelor's Degree students at Srinakharinwirot University who registered in 2007. The method that was used for the measurement and analysis was a self-created inquiry form which consisting of reliability 0.83 the information is analyzed by frequency value, means, percentage, standard deviation, t-test research test by using one way variation, examined the differential of an average as dual with Scheffé's method.

The research of were as follows:

1. Overall, a majority of Bachelor's Degree scholars at Srinakharinwirot University are in favour of participating Recreational Travel Activities.

2. Opinions of Bachelor's Degree students with regard to participating in Recreation Travel Activities at Srinakharinwirot University were grouped by criteria using several factors, as the follows; gender, class and subject program.

- 2.1 Among the Bachelor's Degree students of Srinakharinwirot University who were surveyed, there was an overall statistical difference of 0.5 when using gender at criteria. Upon investigation, it was found that everything resemblance except for the other facility which relating to Tourism have statistic significant differed at 0.5 level.

- 2.2 The opinion of Bachelor's Degree students of differing educational levels at Srinakharinwirot University regarding Recreation Travel Activities war very similar.

- 2.3 The results of the analysis showed a statistical difference of 0.05 between Bachelor's Degree students of Srinakharinwirot University when subject program was used as the measurement criteria.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ
สุรศักดิ์ ชุ่มสลับ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี ฟุ้งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีน นาваกาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์และให้คำแนะนำเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง และ รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาแก่ผู้วิจัย ในการให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน และถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยให้มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้ง พี่ น้อง ผองเพื่อนที่ช่วยเป็นกำลังใจ จนทำให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

สุรศักดิ์ ชุ่มสลับ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	6
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	7
ประเภทของความคิดเห็น.....	8
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวของความคิดเห็น.....	8
การวัดความคิดเห็น.....	9
รูปแบบการวัดความคิดเห็น.....	9
แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	10
ความหมายของการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว.....	10
ความสำคัญของการท่องเที่ยว.....	11
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว.....	12
ประเภทของการท่องเที่ยว.....	13
การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว (Tourism Management).....	14
องค์ประกอบของการท่องเที่ยว.....	15
อุปสงค์การท่องเที่ยว.....	18
ปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว.....	18
ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยว.....	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	21
กระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว.....	22
แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านการท่องเที่ยว.....	24
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Srinakharinwirot University).....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	30
งานวิจัยในประเทศไทย.....	32
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	35
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การจัดกระทำข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	42
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	44
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็น.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ตอนที่ 4 รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....	67
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ.....	68
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้.....	80
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	85
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	86
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	92
ประวัติย่อผู้วิจัย	93

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	36
2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ.....	42
3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปี.....	42
4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามคณะวิชา.....	43
5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	44
6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว.....	45
7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว.....	46
8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว.....	47
9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	48
10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	50
12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	51
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	53
14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	54
15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	58
16 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา.....	59
17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา.....	61
18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา.....	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา.....	65

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำตามความสมัครใจในยามว่างเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้เกิดการสำราญใจซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน ความพึงพอใจแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งกระทำด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับ โดยใช้เวลารว่างจากภารกิจประจำวัน ทั้งนี้จะต้องไม่ผิดศีลธรรมประเพณี และการยอมรับของสังคมนั้นๆ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2538: 435)

หรืออีกความหมายหนึ่งนั้น นันทนาการ ก็คือกิจกรรมต่างๆที่สร้างความสัมพันธ์กับสภาวะหรือสภาพแวดล้อมนั้น ๆ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละคน นันทนาการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพึงพอใจตามความต้องการ จึงควรมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

การท่องเที่ยว (Tourism) นั้นถือเป็นนันทนาการประเภทหนึ่ง ความหมายกว้างขวางมิได้หมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ดังที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้นปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับจนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจทางการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ความหมายของคำว่า การท่องเที่ยว ในหลักการแล้วอาจจะกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ (Voluntary)
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือรายได้

กิจกรรมการท่องเที่ยวการทัศนศึกษา เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สร้างความประทับใจ มีความซาบซึ้งในธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และสังคม ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป การท่องเที่ยวส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งบุคลิกภาพ การได้รับประสบการณ์ตรงจากแหล่งนันทนาการนอกห้องเรียนเป็นการศึกษาธรรมชาติของชุมชนที่แท้จริง นอกจากนี้ การท่องเที่ยวทัศนศึกษายังเป็นการช่วยพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจช่วยกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน และเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างเพื่อนมนุษย์ที่มีต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมได้อย่างแน่นแฟ้น

การท่องเที่ยว ถือเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทธุรกิจการค้า ซึ่งในปัจจุบัน องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ถูกจัด

ขึ้นมาเพื่อรองรับกับผู้ที่เกิดความจำเจ เบื่อหน่าย และความเครียดจากการเรียน การทำงาน เป็นกิจกรรมที่สร้างความสมบูรณ์ให้กับชีวิต ทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ ความซาบซึ้งและความประทับใจ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการพักผ่อนหย่อนใจ ได้ศึกษาธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังทำให้รู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมต่าง ๆ ของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปอีกด้วย

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของไทย โดยสามารถสร้างรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ ได้กว่าปีละ 200,000 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ รวมทั้งยังเป็นตัวจักรสำคัญที่ทำให้ไทยได้ฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจ (ธนาคารแห่งประเทศไทย) นอกจากนี้ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน การกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคของประเทศไทยได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งนี้นอกจากการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแล้วการท่องเที่ยวของคนไทยไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศก็มีส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถสกัดกั้นการไหลออกของเงินตราไปยังต่างประเทศ ทั้งยังสร้างจิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นไทย ปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศได้ให้ความสนใจในการส่งเสริมให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของตนเองมากขึ้น (ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

การทำธุรกิจประเภทท่องเที่ยวนั้น ปัจจุบันในประเทศไทยมีบริษัทที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวมากมาย ทั้งเที่ยวภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่จดทะเบียนถูกต้องและที่ไม่ถูกต้องอีกมากมายหลายบริษัท กลุ่มเป้าหมายคือนักท่องเที่ยวคนไทย หลากหลายอาชีพ หลายวัย และหลากหลายความชื่นชอบในประเภทท่องเที่ยวต่างกัน อาทิเช่น ชื่นชอบ ทะเล น้ำตก ภูเขา ทั้งในและต่างประเทศ การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของบริษัทจึงจำเป็นต้องมีทางเลือกทั้งหมดนี้แก่นักท่องเที่ยวในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อตอบสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยวและผลการดำเนินธุรกิจของตนเอง บริษัทท่องเที่ยวใหญ่ ๆ ที่มีทุนประกอบการเป็นจำนวนสูงก็สามารถมีทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวครบวงจรได้ ส่วนบริษัทท่องเที่ยวที่เล็ก ๆ ความสามารถในการสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว ก็น้อยตามไปด้วย

สำหรับนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มเป้าหมายของบริษัทท่องเที่ยว นั้น ก็คือบุคคลทั่วไปที่ใช้เวลาว่างโดยการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อหาความสุข ความสนุก เพื่อพบประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ มีมากมายหลายกลุ่มเป้าหมายด้วยกัน ตั้งแต่ในวัยที่กำลังศึกษาในระดับต่าง ๆ ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายในวัยทำงาน และกลุ่มเป้าหมายในระดับที่กำลังศึกษาอยู่นั้น กลุ่มที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่มีอยู่จำนวนมากในสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน และเป็นกลุ่มที่มีความคิด ความกล้าตัดสินใจเลือก เวลาว่าง และกำลังในการซื้อ

และจากเหตุผลดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยเอง ในฐานะที่เป็นนิสิตและเจ้าของกิจการประเภทการท่องเที่ยว ที่ไม่ใหญ่มากนัก จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดรูปแบบการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี และนำผลจากการศึกษาที่ได้มา จะได้เป็นแนวทางในการตั้งทิศทาง เป้าหมาย นโยบาย

ปรับปรุง และพัฒนาการวางแผนการจัดการ ตลอดจนการประเมินผลรูปแบบความต้องการเพื่อการเข้าร่วมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ให้ตรงตามความคิดเห็นที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษาและ คณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ทราบถึง ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับบริษัทท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปใช้วางแผน การตลาด ให้เกิดประโยชน์ และประสิทธิภาพ ในการจัดการท่องเที่ยว และนอกจากนี้ยังสามารถนำผลการวิจัยมาปรับปรุงในแหล่งท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นและให้ตรงตามความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนของปีการศึกษาที่ 2550 โดยไม่นับรวมนิสิตโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวน 11,879 คน (กองบริการการศึกษา. 2550: 1)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนของปีการศึกษาที่ 2550 ได้มาโดยใช้ตารางเทียบขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan 1970: 610) จากประชากรจำนวน 11,879 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน แต่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 ชั้นปีที่ศึกษา
- 1.3 คณะวิชา

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือการแสดงออกที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้คือ

- 1.1 ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว
- 1.2 ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว
- 1.3 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว
- 1.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2. นิสิตระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้ลงทะเบียนเรียนในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 ใน 12 คณะวิชา

3. คณะวิชา หมายถึง จำนวนคณะวิชาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย

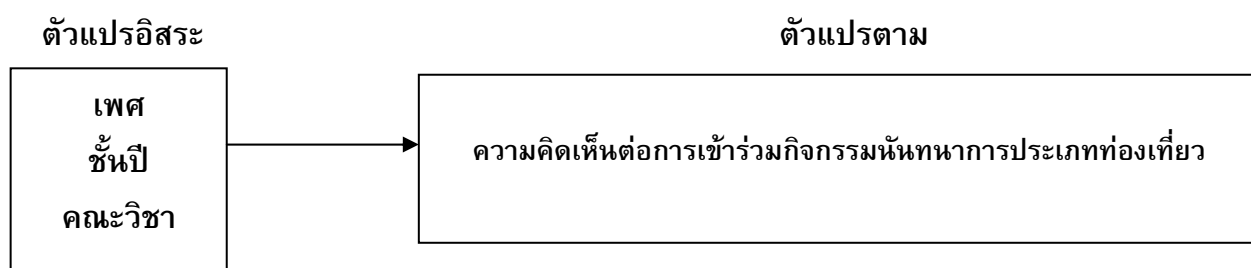
- 3.1 คณะทันตแพทยศาสตร์
- 3.2 คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 3.3 คณะเภสัชศาสตร์
- 3.4 คณะวิทยาศาสตร์
- 3.5 คณะสหเวชศาสตร์
- 3.6 คณะสังคมศาสตร์
- 3.7 คณะศึกษาศาสตร์
- 3.8 คณะมนุษยศาสตร์
- 3.9 คณะพยาบาลศาสตร์
- 3.10 คณะแพทยศาสตร์
- 3.11 คณะพลศึกษา
- 3.12 คณะศิลปกรรมศาสตร์

4. เพศ หมายถึง นิสิตชายและนิสิตหญิง

5. ชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550 ในหลักสูตรไม่น้อยกว่า 4 ปี คือ ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

6. การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่ง ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ เป็นการเดินทางจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง เป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการพักผ่อน หาคำความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ และความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยกิจกรรมที่ทำนั้นไม่มุ่งหวังเพื่ออาชีพ และเป็นเรื่องของการสมัครใจที่จะทำเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวต่างกัน
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวต่างกัน
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย เพื่อนำมาเป็นแนวทางสนับสนุนการวิจัยสรุปได้ ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว
4. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
5. แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านการท่องเที่ยว
6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศไทย

แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2534: 246) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดเห็นประกอบถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

หลวงวิเชียรแพทยาคม (2509 : 162-163) กล่าวว่า ความคิดเห็น (Opinion) กับทัศนคติ (Attitude) มักจะใช้เปลี่ยนกันได้เสมอ ทัศนคติมักจะ หมายถึง ความพยายามที่จะทำ (Intention to Act) ซึ่งจะเกี่ยวข้องอย่างมากกับอุปนิสัยและพฤติกรรม (Habit and Behavior) ส่วนความคิดเห็นเป็นเพียงคำพูด และเครื่องหมาย (Verbal and Symbol) แต่ทุกคราวที่พูดถึงการทดสอบทัศนคติก็มักจะเผยถึงความคิดเห็นด้วย

อุทัย หิรัญโต (2519 : 80-81) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นของมนุษย์มีด้วยกันหลายแบบ ทั้งแบบผิวเผินและแบบลึกซึ้ง โดยความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติจัดเป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน ซึ่งความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป ที่มีอยู่ประจำตัวทุกคน ส่วนความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง และเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างจะมีอยู่เพียงชั่วเวลาสั้น ๆ เป็นความคิดเห็นที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ และมักเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกเกิดขึ้นได้ง่ายและสลายลงอย่างรวดเร็ว

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522 : 92) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกซึ่งมี วิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายแคบกว่าเจตคติ (Attitude) เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของ บุคคลความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

มิเชลล์ จีโอเฟรย์ ดันแคน (Michell, Geofey Duncan 1971 : 135) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสิน (Judgments) โดยบุคคลซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ ยอมรับในแต่ละช่วงเวลาความคิดเห็นนี้ไม่สามารถจะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่น ของบุคคลได้และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปนั้น อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป

เกอไรท์นิก (Gurainik. 1976 : 46) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นไว้ดังนี้

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริงแต่เป็นสิ่งที่ ถูกต้อง และมีเหตุผล หรือเป็นความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผลหรือความรู้สึก หรือประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณค่าของบุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมี หลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกในด้านความรู้สึก ของแต่ละบุคคล โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น เป็นพื้นฐานของการ แสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูด หรือการ เขียนแสดงความรู้สึก

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารูสึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจ แสดงออกในรูปของการพูด การเขียน หรือการกระทำ หรือละเว้นการกระทำใด ๆ ได้ทั้งสิ้น การ สำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และได้รับความร่วมมือส่งเสริมจากคนในสังคม ซึ่งการดำเนินการใด ๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้วจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจาก ประชาชน เพราะการดำเนินการที่ได้รับความเห็นชอบจากคนส่วนใหญ่ย่อมส่งผลให้ดำเนินการนั้น ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น สมประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ เกิดเป็นความคุ้มค่าและอำนวยความสะดวกอย่าง แท้จริง เนื่องจากการดำเนินการที่ได้รับความเห็นชอบและการยอมรับนำไปสู่ภาวะที่ประชาชนมีจิตสำนึก ในการร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันพัฒนา เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือธำรงรักษาไว้ (สงวน สุทธิ เลิศอรุณ. 2522 : 19-20)

ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1996 : 47) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นแบบสุดขั้ว (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งอาจจำแนกเป็นทิศทางได้ 2 แบบ คือทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง และทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นในลักษณะนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก
2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ส่วนความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวของความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster. 1992 : 88) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวของความคิดเห็นว่าเกิดจาก 5 ปัจจัย คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบของจริง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม
2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจอันเนื่องมาจากกลุ่มชน เนื่องจากชนแต่ละกลุ่มต่างมีแบบแผน ธรรมเนียมปฏิบัติ วิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมเฉพาะตน เป็นเหตุให้คนต่างกลุ่มอาจมีความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้
3. อิทธิพลของการเลี้ยงดู หรือจากตัวผู้ปกครอง โดยแนวทางการเลี้ยงดูภายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาทางสังคมขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้ปกครองในฐานะผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้อบรม สั่งสอน ปลูกฝัง ตลอดจนหล่อหลอมและถ่ายทอดพฤติกรรมตลอดจนความคิดเห็นผ่านวิธีการเลี้ยงดูทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ
4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นผลสืบเนื่องจากเมื่อเวลาที่บุคคลเจริญเติบโต ย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน สถาบันการศึกษา ตลอดจนสถานที่ทำงาน จึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดกรอบแนวคิดมุมมองอันเป็นรากฐานนำบุคคลให้มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกันไป
5. สื่อมวลชนเป็นสถาบันหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ความสามารถในการเข้าถึงมวลชนได้ระดับที่กว้างและครอบคลุมส่งผลให้สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนกำหนดหล่อหลอมความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตลอดจนชี้นำความคิดเห็นแก่สังคมได้

ในขณะที่ ศักดิ์ สุทธเสณี (2531: 4) สรุปว่า การก่อตัวของความคิดเห็นไปในทิศทางใดเป็นผลสืบเนื่องมาจากเงื่อนไข 4 ประการ ได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สะสมเพิ่มพูนขึ้น โดยเป็นการบูรณาการองค์ความรู้รวมเข้าด้วยกัน เช่น จากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน เป็นต้น
2. ประสบการณ์ส่วนตัว เนื่องจากมนุษย์ต่างมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการสั่งสมของประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจะก่อให้เกิดการสร้างรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้นความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล ที่พัฒนาไปตามวัฏจักรชีวิต
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจ ศรัทธา ชื่นชอบ เช่น ครอบครัว อาจารย์ ดารา นักการเมือง หรือบุคคลสำคัญ เป็นต้น
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม การอยู่ร่วมในสังคมก่อให้เกิดการยอมรับเอาความคิดเห็นของกลุ่มมาเป็นของตน ซึ่งอาจเป็นทั้งการยอมรับโดยสมัครใจ หรือการยอมรับแบบจำยอม เพื่อมิให้เป็น การขัดหรือฝืนกระแสสังคมได้ทั้งนั้น ซึ่งกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์อย่างมาก ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มวัฒนธรรม สถาบันต่างๆ เป็นต้น

การวัดความคิดเห็น

แซดรอซนี (Zadrozny. 1979: 234) กล่าวถึงวิธีการวัดความคิดเห็นไว้ว่า การวัดความเห็นในเรื่องต่างๆ ไป มีองค์ประกอบที่สำคัญด้วยกัน 3 อย่าง คือ บุคคลผู้ถูกวัดความคิดเห็น สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งโดยมากนิยามกำหนดระดับการวัดออกมาเป็นระดับสูง-ต่ำ หรือมาก-น้อย ซึ่งโดยทั่วไปวิธีการความคิดเห็นนิยมใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เป็นหลัก โดยให้ผู้ถูกวัดความคิดเห็นเลือกตอบคำถามที่ต้องการวัด ทั้งนี้นักวิชาการหลายท่านได้เสนอวิธีการวัดความคิดเห็นไว้ด้วยกันหลายแนวทาง โดย เบสท์ (Best. 1997: 171) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นคือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนและคำร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร ในขณะที่ มอร์แกน และคิง (Morgan ; & King. 1991: 536, 750) ได้เสนอแนะว่า การที่ให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้า ซึ่งจะเป็นการดีกว่าที่จะเข้าไปเขาต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความ หรือกล่าวอีกหนึ่งได้ว่า มอร์แกน และคิง เชื่อว่า การสัมภาษณ์เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่ดีกว่าการใช้แบบสอบถาม

รูปแบบการวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันมีด้วยกัน 4 วิธี (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2531: 3) คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's method) เป็นวิธีการสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing Intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman' s scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความเห็น

3. วิธีจำแนกความแตกต่างในการตีความ (Semantic Differential Scale: S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น 7 ระดับ (Seven-point scale) โดยแบ่งเป็นช่วงๆ ตั้งแต่ด้านซ้ายสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าเชิงบวกสุด ด้านขวาสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าลบสุด ซึ่งอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ชยัน-ชี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ท (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ และความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ ซึ่งการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนิยมระบุให้ผู้แสดงความคิดเห็นตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530: 94-97) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้การให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

ในการประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (The International Conference for Travel and Tourism) ขององค์การสหประชาชาติ ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ได้มีการนิยามความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า “การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติ หรือการไปร่วมประชุม แต่มิใช่เพื่อประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน หรือไปพำนักอยู่เป็นการถาวร” และเปลี่ยนคำมาใช้คำว่า “ผู้มาเยือน” (Visitor) แทนคำว่า “นักท่องเที่ยว” (tourist) นอกจากนั้นยังได้มีการจำแนกประเภทของผู้มาเยือนออกเป็น 2 ประเภท (สุพรรณ หัศภาค. 2545: 15) คือ

1. ผู้มาเยือนประเภทค้างคืน (visitor) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งใช้เวลาอยู่ในสถานที่ที่มาเยือนนั้นน้อยกว่า 24 ชั่วโมงขึ้นไป ทั้งนี้อาจมีวัตถุประสงค์ของการเดินทางอย่างหนึ่ง อย่างใด เช่น เพื่อมาพักผ่อน พักผ่อน ทัศนศึกษา ประกอบศาสนกิจ ร่วมการแข่งขันกีฬา ติดต่อธุรกิจการงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนา ฯลฯ เป็นต้น

2. ผู้มาเยือนประเภทไม่ค้างคืน (Excursionist) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งใช้เวลาอยู่ในสถานที่ที่มาเยือนนั้นน้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรืออาจเรียกอีกอย่างว่า “นักท่องเที่ยว”

ในขณะที่องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: WTO) ได้นิยามความหมายของการท่องเที่ยว โดยกำหนดหลักเกณฑ์ 3 ประการ เพื่อจำแนกให้เห็นว่าการท่องเที่ยวมีลักษณะที่แตกต่างจากการเดินทาง ประกอบด้วย 1) เป็นกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการเดินทางออก

จากสภาพแวดล้อมเดิม โดยใช้พาหนะใดก็ได้ 2) มีวัตถุประสงค์ได้หลากหลาย แต่ต้องมีใช้เพื่อการหารายได้ และ 3) ช่วงเวลาที่เดินทาง สำหรับช่วงเวลาที่เดินทางไม่ได้กำหนดเวลาขั้นต่ำ แต่กำหนดเวลาสูงสุดไว้ไม่เกิน 1 ปี (World Tourism Organization. 2001: online) เมื่อใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวในการพิจารณาจะเห็นได้ว่าการเดินทางจึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเท่านั้น

ส่วนสมาคมผู้ชำนาญการด้านวิทยาศาสตร์การท่องเที่ยว (International Association of Scientific Expert in Tourism: IASET) ภายใต้การนำของฮันซีเกอร์ และครัฟท์ (ดู ชุมสาย และ ญิบพัน พรหมโยธี, 2527: 18 อ้างอิงจาก Hunziker and Kraft, 1978: 12) ได้นิยามความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า “การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษกับสันทนาการ ซึ่งเกิดจากการเดินทางและการพักผ่อนต่างถิ่นเป็นการชั่วคราวโดยมิได้ประกอบอาชีพ”

ประเทศไทยก็ได้ยึดถือคำจำกัดความที่ได้กำหนดขึ้นที่กรุงโรมนี้ เป็นหลักในการจัดนับสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ซึ่งสรุปแล้วก็หมายถึงชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและพำนักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 1 คืน หรือ 24 ชั่วโมง และไม่มากกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาเพื่อ

1. มาท่องเที่ยวเที่ยวพักผ่อน มาเยี่ยมญาติหรือเพื่อมาพักผ่อน ฯลฯ
2. มาร่วมประชุมหรือเป็นตัวแทนของสมาคม ผู้แทนของศาสนา นักกีฬา นักแสดง ฯลฯ
3. มาเพื่อติดต่อธุรกิจ แต่ไม่ใช่ทำงานหารายได้
4. มากับเรือเดินสมุทรที่แวะจอด ณ ท่าเรือ แม้ว่าจะแวะน้อยกว่า 1 คืน

พร้อมกันนี้ก็ได้กำหนดคำนิยามของ “นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน” (Domestic tourist) ไว้ว่า คือ คนไทยหรือคนต่างด้าว ที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางจากจังหวัดซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยปกติของคนทั่วไปในจังหวัดอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางอะไรก็ตามที่มีใช้ไปหารายได้ไม่เกิน 60 วัน (นิคม จารุมณี. 2535: 19-20)

จากความหมายดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่างที่ต้องมีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเป็นการเดินทางจากถิ่นพำนักประจำของตนเองไปยังอีกแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่มีใช้เพื่อการหารายได้หรือในลักษณะของการย้ายไปตั้งถิ่นฐานเป็นการถาวร ซึ่งจากนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นกิจกรรมรายได้ใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับจนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลกหากเทียบกับธุรกิจอื่นๆ ด้วยกัน (วินิจ วีรยางกูร. 2532:1-2)

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษย์ ซึ่งอาจจำแนกออกได้เป็น 3 ด้าน (ปวีณา โทณแก้ว. 2542: 1-3) คือ

1. ความสำคัญต่อบุคคล การท่องเที่ยวเป็นสื่อสร้างสรรค์และสร้างความสำเร็จ

ผลิตเพลินใจแก่นุษย์ อันเป็นการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้มีทัศนคติ กว้างไกล สามารถรับและเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริง เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ตลอดจน สถาปนาความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษยชาติ เนื่องจากการท่องเที่ยวนำมาซึ่งโอกาสแห่งการ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของชนในชาติและนานาชาติ

2. ความสำคัญต่อสังคม การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสืบทอดทางวัฒนธรรมก่อให้เกิด ความภาคภูมิใจ ความสำนึกและการตระหนักในคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษา เอกลักษณ์ของชาติ นอกจากนี้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและนำความเจริญไปสู่ ท้องถิ่น ช่วยพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค มาตรฐานการครองชีพ ตลอดจนคุณภาพ ชีวิตที่ดี

3. ความสำคัญต่อเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้สำคัญในรูปเงินตรา ต่างประเทศ ช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินของประเทศกระตุ้นการสร้างงานและรายได้ แก่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินตรา และกระจายรายได้ แก่ท้องถิ่น รวมทั้งกระตุ้นการผลิตและธุรกิจบริการต่างๆ

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544: 19-20) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิง เป็นการท่องเที่ยว เพื่อ เปลี่ยนบรรยากาศเพื่อชมทิวทัศน์ วัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่างๆ หรือ ท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อความสนุกสนานเพลินเพลิน เพื่อเปลี่ยนสถานที่พัก อาศัย ฯลฯ ซึ่งการท่องเที่ยวแบบนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น รสนิยม ฐานะทางเศรษฐกิจของ นักท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจของสถานที่แต่ละแห่ง

2. การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อการพักผ่อนร่างกาย และ สมองอาจจะรวมถึงการพักผ่อนหลังการเจ็บป่วย โดยจะใช้เวลาพักผ่อนให้นานที่สุดเท่าที่สามารถทำ ได้ สถานที่ไปพักจะเลือกที่สงบ สะดวกสบาย อากาศบริสุทธิ์ เช่น ชายทะเล หรือบนภูเขาที่ห่างไกล จากความอึกทึกครึกโครม

3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่ มักมีจุดประสงค์ ที่จะ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆ ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวด้วย เป็นการศึกษ ชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในแง่มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา เช่น ชมโบราณสถาน ศิลปะ หรือการแสดง ต่างๆ

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวประเภทนี้มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นการไปชมการแข่งขันกีฬาที่ตนสนใจ ประการที่สอง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไป เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย การท่องเที่ยวประเภทนี้สถานที่อันเป็นจุดหมายปลายทางเป็นสิ่งดึงดูด ให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือ การเดินป่าเพื่อดูนก ตกปลา หรือส่องสัตว์ เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา ซึ่งผู้ไปเพื่อธุรกิจหรือสัมมนา มักจะแบ่งเวลาส่วนหนึ่งไว้สำหรับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบนี้สิ่งที่น่าจับจ้องตุนักท่องเที่ยว คือ ต้องสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีสถานที่พักอาศัยหรือโรงแรม และระบบการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ปัจจุบันการท่องเที่ยวลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อยๆ

6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือ การที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาดูงาน งาน หรือ วิจัยหรือการแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัย และจะอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน การท่องเที่ยวประเภทนี้รวมถึงการท่องเที่ยว เพื่อการศึกษาภายในประเทศด้วย จัดได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่รายได้ให้แก่ประเทศอีกอย่างหนึ่ง

ในขณะที่ ชิดจันทร์ หังสสุต (2532: 8-9) แบ่งความมุ่งหวังของการเดินทางท่องเที่ยวออกเป็น 4 อย่าง คือ

1. มุ่งหวังในทางกาย คือ มุ่งเดินทางเพื่อการพักผ่อนทางกาย การแสดงกีฬา กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงหาความสุข การพักผ่อนใจในไนต์คลับ และด้านรักษาสุขภาพร่างกายโดยตรง อาจเป็นคำสั่งของแพทย์ หรือ คำแนะนำและประโยชน์ของการรักษาตัว เช่น การอาบน้ำแร่เพื่อรักษา เป็นต้น

2. มุ่งหวังในทางศิลปวัฒนธรรม ผู้เดินทางต้องการจะหาความรู้เกี่ยวกับประเทศนั้นๆ เอให้ทราบถึงรายละเอียดพื้นฐานบางประการ เช่น ความรู้ทางด้านดนตรี ศิลปะ นิทาน การเดินรำ การเขียนภาพ ศาสนา และกิจกรรมวัฒนธรรม หรือประเพณีต่างๆ

3. มุ่งหวังในมิตรภาพ ผู้เดินทางประสงค์ที่จะเยี่ยมเพื่อนหรือญาติ เพื่อหนีความจำเจหนีไปจากครอบครัว และเพื่อนบ้านที่ยึดเหยิง หรือ เพื่อคบเพื่อนใหม่ๆ

4. มุ่งหวังทางฐานะและชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ ต้องการพัฒนาบุคลิกส่วนตัว เช่น การไปประชุม ไปธุรกิจ ไปศึกษาต่อ ไปเพื่อทำอะไรในยามว่าง ไปเพื่อศึกษาที่ได้รับปริญญาบัตร และสนใจในด้านอาชีพอื่นๆ เป็นเรื่องที่ต้องการจะเรียนรู้

ประเภทของการท่องเที่ยว

วรรณ วรชวานิช (2539: 17-18) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวในลักษณะนี้ต้องอาศัยสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย การโฆษณา หรือสิ่งจูงใจโดยเฉพาะ เช่น หลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือ ศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวต่างประเทศ (International tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างไปจากประเทศของตน และต้องผ่านขบวนการระหว่างประเทศหลายอย่าง เช่น พิธีการศุลกากร ด่านตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น ในภาษาต่างประเทศ และอาจจะต้องมี มัคคุเทศก์เป็นผู้นำในการ

ท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวต่างประเทศมักขึ้นอยู่กับขนาดของประเทศเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประเทศที่มีขนาดใหญ่ มักมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมาก เพราะมีโอกาสที่จะมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งอื่นๆ หลากอย่างกว่าประเทศที่มีขนาดเล็ก แต่บางครั้งการเดินทางไกลๆ ก็อาจจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้นักท่องเที่ยวหมดความสนใจ หรือมีความสนใจน้อยลงก็ได้

การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว (Tourism Management)

การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำอย่างมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎีและแนวคิดที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพที่แท้จริง รวมทั้งข้อจำกัดต่างๆ ของสังคมและสภาพแวดล้อม การกำหนดแนวทาง มาตรการ และแผนปฏิบัติการที่ดี ต้องคำนึงถึงกรอบความคิดที่ได้กำหนดไว้ มิฉะนั้นแล้วการจัดการท่องเที่ยวจะดำเนินไปอย่างไรทิศทางและประสบความล้มเหลว การพิจารณาการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ (System approach) และบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนั้น จำเป็นต้องพิจารณาระบบย่อย (Sub system) หรือองค์ประกอบหลักของการจัดการท่องเที่ยวบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบและความสัมพันธ์ (Relationship) ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น รวมถึงการพิจารณาสภาพแวดล้อมของระบบการท่องเที่ยวด้วย (วรรณ วลัยวนิช.2539: 49-52) องค์ประกอบหลักที่สำคัญในระบบการท่องเที่ยวจำแนกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism resource) เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวและเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจแบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภท คือ

ทรัพยากรทางธรรมชาติ (Natural tourism resource) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติสามารถดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น ภูเขา ป่าไม้ น้ำพุร้อน ถ้ำ น้ำตก ชายทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ แก่ง เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด (ห้วย บึง หนอง คลอง) เป็นต้น บางแห่งได้รับการจัดให้เป็นสวนรุกขชาติ สวนพฤกษศาสตร์ วนอุทยานแห่งชาติ เขตสงวนพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์เปิด อุทยานนกน้ำ เป็นต้น

ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-made tourism resource) นับเป็นมรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) เป็นผลงานที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ ที่อนุชนรุ่นหลังพึงหวงแหนและปฏิบัติสืบสานต่อไป ทั้งนี้ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งออกได้ 3 ชนิด ได้แก่

ก. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical tourism resource) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามประสงค์หรือประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งนี้เป็นมรดกในอดีตและได้สร้างเสริมในปัจจุบัน แต่มีผลดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น พระราชวัง ศาสนสถาน แหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อุทยานประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน เป็นต้น

ข. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต (Culture and rural way of life) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งปฏิบัติยึดถือสืบทอดต่อกันมา เช่น ประเพณีในรอบปี ทั้งประเพณีในราชสำนัก (พระราชพิธีต่างๆ) ประเพณีไทย ประเพณีท้องถิ่น ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีเข้าพรรษา ประเพณีกินเจ หรือประเพณีถือศีลออกงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคล เช่น ประเพณีโกนจุก พิธีแต่งงาน พิธีบวช และพิธีศพ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น ได้แก่ การสร้างบ้านเรือน ชุดแต่งกาย อาหารประจำท้องถิ่น การประดิษฐ์ของใช้เพื่อการดำรงชีวิต ภาษาพูดในท้องถิ่นและวรรณคดีพื้นบ้าน เป็นต้น หมู่บ้านที่มีวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิ หมู่บ้านทอผ้า หมู่บ้านทำร่ม หมู่บ้านช้าง รวมถึงตลาดนัด ตลาดน้ำ

ค. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการและบันเทิง (Recreation attraction) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนที่ให้ความรื่นรมย์บันเทิง เช่น สวนสัตว์ สวนสนุก สวนน้ำ ศูนย์วัฒนธรรม ศูนย์การแสดงศิลปะ แหล่งบันเทิง ศูนย์การค้า ศูนย์การประชุม เป็นต้น

2. การบริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) ได้แก่ การให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่หรือกิจกรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้นๆ เป็นการให้ความสะดวกระหว่างการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะบริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ บริการขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว บริการที่พักแรม บริการอาหารและบันเทิง บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ รวมถึงบริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก

3. การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism market) การที่จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในนั้นจะต้องมีการตลาดการท่องเที่ยวในการชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึง ความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของตนและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว นั้น โดยการตลาดการท่องเที่ยวทำได้ 2 วิธี

การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ทางการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยว เป็นต้น

การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อสารข้อมูลข่าวสารท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านเรื่องต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จดหมาย เป็นต้น เพื่อเชิญชวนกระตุ้นนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, (2539: 7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยว นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้เกิด

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นผลดีแก่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง คือ

1. นักท่องเที่ยว ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ลักษณะของนักท่องเที่ยว การกระจายของนักท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยวและทัศนคติของนักท่องเที่ยว

2. สินค้าท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยว สินค้าท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ เป็นสินค้าที่รวบรวมเอาสินค้าและบริการหลายประเภททั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมไว้ด้วยกัน เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ทัศนียภาพไมตรีและสาธารณูปโภค สินค้าเหล่านี้มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งสินค้าทางการท่องเที่ยวจะต้องเป็นสิ่งซึ่งนักท่องเที่ยวซื้อ (ไปเที่ยว) และเกิดความประทับใจ เพราะมีสิ่งที่มีคุณค่าด้านต่างๆ หลากอย่าง เช่น คุณค่าทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศนั้นๆ ทิวทัศน์ หรือทัศนียภาพ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ความประทับใจ จากลมฟ้าอากาศ เป็นต้น

3. การคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยว นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ และธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินต่อไปได้ ซึ่งต้องพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ เช่น รูปแบบของการคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว บริเวณหรือสถานที่ให้บริการแก่ผู้โดยสารหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวก รูปแบบ หรือ ปัญหาการจราจร เป็นต้น

4. ข้อมูลข่าวสารและการบริการ ข้อมูลข่าวสารเป็นเอกสารเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวเพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แผ่นพับ แผนที่ เอกสารแนะนำ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และเป็นการให้ความรู้ใหม่ๆ การอบรมการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ รายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง การจัดทำแผนที่เส้นทางและแผนที่ท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

5. ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในด้านการเข้าเมืองซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงมากที่สุด เพราะจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจตั้งแต่ก้าวแรกที่ได้เดินทางเข้าสู่ประเทศ โดยให้ความสะดวกในเรื่องต่างๆ ดังนี้

5.1 ระเบียบพิธีการเข้าออกเมือง เช่น การทำวีซ่า และพิธีการศุลกากร

5.2 การขนส่งกระเป๋าของผู้โดยสาร

5.3 บริการขนส่งระหว่างท่าอากาศยาน หรือสถานีขนส่งกับที่พัก

5.4 การอำนวยความสะดวก แก่ผู้โดยสารที่สถานีขนส่งและท่าอากาศยาน

6. องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่

6.1 การไฟฟ้า มีเพียงพอและใช้การได้ดีไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ รวมทั้งความปลอดภัย

6.2 การประปา สะอาดถูกอนามัย และมีปริมาณเพียงพอแก่การบริการ

6.3 การสื่อสาร โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร สะดวกรวดเร็ว และมีปริมาณของหน่วยบริการเพียงพอ

6.4 ความสามารถในการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล

6.5 สถานพยาบาล และโรงพยาบาลที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และค่ารักษาพยาบาลอยู่ในอัตราที่ยุติธรรม

7. การสนับสนุนอื่นๆ เป็นการเพิ่มความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น การเงิน การธนาคารระเบียบต่างๆ สถานที่ศึกษา แหล่งค้นคว้าด้านต่างๆ ความร่วมมือระหว่างประเทศ ตลอดจนความสุภาพอ่อนโยนและมีไมตรีจิตต่อกัน (วรรณ วลัยวนิช. 2539:19-23) นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกอื่นๆ ได้แก่

7.1 สภาพเศรษฐกิจและการเมืองของโลก ซึ่งมีส่วนสำคัญในการกำหนดกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยว สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำจะทำให้การเดินทางท่องเที่ยวอ่อนตัวลง โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล เช่นเดียวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในบางประเทศอาจก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง เป็นผลให้การเดินทางออกนอกประเทศชะลอตัวลงในช่วงระยะเวลาสั้นในทางตรงกันข้ามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและสภาพความมั่นคงทางการเมืองจะเป็นตัวกระตุ้นกระแสการเดินทางให้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง

7.2 ความนิยมในการท่องเที่ยว การที่ครอบครัวมีรายได้สูงขึ้นครอบครัวมีขนาดเล็กในขณะที่รายจ่ายในการท่องเที่ยวลดต่ำลง จากการที่ธุรกิจท่องเที่ยวได้ปรับรูปแบบของการบริการให้มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเสร็จอย่างประหยัดทำให้ผู้รักการท่องเที่ยวสามารถจัดรายได้เพื่อการท่องเที่ยวได้ดีขึ้น ความนิยมในการใช้เวลาว่างพักผ่อนด้วยการเดินทางท่องเที่ยวจะไม่มีวันตกต่ำลงตราบเท่าที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังสามารถจูงใจให้ผู้คนใช้จ่ายเงินเหลือใช้เพื่อการท่องเที่ยว

7.3 การขยายเส้นทางคมนาคม โลกยุคใหม่ที่มีการคมนาคมขนส่งจะต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพทำให้เกิดระบบเครือข่ายถนนเชื่อมต่อเพื่อการเดินทางด้วยรถยนต์ที่มีการยืดหยุ่นสูงกว่าตารางการเดินรถไฟที่ค่อนข้างจำกัด ระบบการคมนาคมทางอากาศได้รับการพัฒนาทั้งในด้านของท่าอากาศยาน เครื่องบิน และเส้นทางบิน ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และประหยัด

7.4 การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง ระบบการคมนาคมขนส่งที่พัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และรวดเร็วทำให้โลกดูเหมือนจะเล็กลง รัฐบาลของทุกประเทศต่างให้ความสนใจประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแข่งขันกันทั้งในแง่ของการส่งเสริมการตลาด และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ที่ประกอบกันเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ม.ป.ป.:10-11)

อุปสงค์การท่องเที่ยว

อุปสงค์การท่องเที่ยว หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปใช้บริการหรือเลือกจุดหมายปลายทาง โดยมีความสามารถและ ความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าหรือบริการนั้นๆ (สาวิตรี แก่นพลอย. 2546: 10)

ปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว

แมธีสัน และวอลล์ (สาวิตรี แก่นพลอย. 2546: 10-15 อ้างอิงจาก Mathieson ; & Wall. 1993: 56-62) นักวิชาการด้านนันทนาการท่องเที่ยว เจ้าของตำราการท่องเที่ยวชื่อ Tourism: Economics, Physical, and Social Impacts ซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย กล่าวว่ามนุษย์สามารถสร้างหรือลดอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ ซึ่งปัจจัยที่เข้ามามีส่วนในการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวมีดังนี้

1. ฤดูกาลท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะของภูมิอากาศ ภูมิประเทศ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความดึงดูดใจทางกายภาพ อันเนื่องหรือเป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง ซึ่งฤดูกาลถือเป็นอุปสงค์ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเพิ่ม-ลดอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ซึ่ง McIntosh (สาวิตรี แก่นพลอย. 2546: 11) ได้เสนอกลยุทธ์แก้ปัญหาความผันผวนของอุปสงค์อันเนื่องมาจากปัจจัยฤดูกาลไว้ 2 แนวทาง คือ การสร้างสิ่งกระตุ้นอุปสงค์นอกฤดูกาลท่องเที่ยว เช่น การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และการกำหนดราคาพิเศษในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว เพื่อเปิดโอกาสให้คนบางกลุ่มที่ไม่มีความสามารถพอที่จะจ่ายค่าบริการในฤดูกาลได้มีโอกาสมาใช้บริการ

2. ระยะเวลาพัก เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่เข้ามากำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว ในฐานะเป็นตัวกำหนดและกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์อื่นๆ ตามมา เช่น การบริโภคอาหาร การใช้บริการอื่นๆ เป็นต้น

3. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่สามารถเพิ่มหรือลดอุปสงค์การเดินทางท่องเที่ยวได้ทั้งสิ้น เช่น สถานเศรษฐกิจตกต่ำ ผันผวน ภาวะเงินฝืด-เงินเฟ้อ

4. ความรู้สึกพึงพอใจ ด้วยเหตุผลที่สินค้าและบริการของการท่องเที่ยวเป็นสินค้าและบริการที่ไร้รูปแบบสัมผัสจับต้องไม่ได้ (Intangible goods) หากปรากฏขึ้นในรูปแบบของความพึงพอใจ ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการกระตุ้นหรือเปลี่ยนแปลงอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ทั้งสิ้น

5. สมัยนิยม จำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแห่งอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างมาก ขึ้นอยู่กับว่าสถานที่นั้นอยู่ในสมัยของผู้คนในยุคไหนมากน้อยเพียงใด

6. รูปแบบของพาหนะในการเดินทาง จะเป็นตัวกำหนดอุปสงค์อื่น ๆ ตามมา เช่นการเลือกเดินทางด้วยรถไฟจะนำไปสู่การใช้บริการรถนำเที่ยวหรือรถโดยสารท้องถิ่นตามมา เป็นต้น

ในขณะที่ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2546 : 35-38) สรุปปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors) สภาพเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระดับประเทศมีผลกระทบต่อการซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวอย่างมาก เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระดับอุปสงค์แตกต่างกัน เช่น ประเทศที่มีเศรษฐกิจดีย่อมเอื้ออำนวยให้คนเดินทางมากขึ้น ทั้งเพื่อไปเจรจาติดต่อธุรกิจ ไปประชุม ไปศึกษาหาความรู้ ไปพักผ่อน ปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวย่อมสูงขึ้นตามอำนาจการซื้อ

2. ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic factors) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ทั้งขนาดและองค์ประกอบของปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ล้วนแต่มีผลต่อรูปแบบของอุปสงค์และปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวทั้งสิ้น

3. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic factors) ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของประเทศผู้ซื้อมีผลกระทบต้ออุปสงค์ของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติในลักษณะที่ต่างกันไป และเป็นสิ่งกำหนดประเภทของจุดหมายปลายทางในการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย เช่น นักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศที่ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น ย่อมประสงค์จะเดินทางไปยังประเทศที่ตั้งอยู่ในเขตหนาว เป็นต้น

4. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural factors) ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมจะหล่อหลอมความคิด รสนิยม และทัศนคติในการบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

5. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย (Political and regulatory factors) การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและระเบียบกฎหมายต่าง ๆ อาจทำให้การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว และเกิดความแตกต่างกันของอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ เช่น ภาวะสงคราม การก่อการร้าย เป็นต้น

6. ปัจจัยทางสื่อสารมวลชน (Mass media communication factors) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนเพียงพอของสื่อมวลชนมีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

7. ปัจจัยการเปรียบเทียบราคา (Comparative prices factors) ปัจจัยข้อนี้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลัก ความแตกต่างในเชิงได้เปรียบ-เสียเปรียบมีส่วนในการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวเช่นกัน เช่น เมื่อค่าเงินบาทอ่อนตัวโอกาสเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยอาจลดลง ในทางตรงกันข้ามนักท่องเที่ยวต่างชาติอาจเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น เป็นต้น

8. ปัจจัยการเคลื่อนย้ายส่วนบุคคล (Personal mobility factors) การเดินทางส่วนตัวโดยทางรถยนต์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เช่น สามารถไปเช้า เย็นกลับได้ หรือมีความถี่ในการเดินทางเพิ่มขึ้น เป็นต้น

9. ปัจจัยทางเทคโนโลยีการสื่อสารและคมนาคมขนส่ง (Technology of communication and transportation factors) เป็นปัจจัยเอื้อให้นักท่องเที่ยววางแผนหรือตัดสินใจเดินทางได้ง่ายขึ้น เช่น ระบบการจองและออกบัตรโดยสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์

ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยว

เนื่องจากพื้นโลกมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่แตกต่างกันจึงก่อให้เกิดลักษณะของภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและลักษณะทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันประกอบกับโดยทั่วไปมนุษย์ต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังบริเวณต่าง ๆ ที่มีสภาพแวดล้อมที่แปลก และแตกต่างไปจากถิ่นเดิมของตน ดังนั้นปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนี้ (วรรณ วรษา นิช. 2539 : 29-32)

1.ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศที่ปรากฏอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลกจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การกระทำของตัวการทางธรรมชาติดังกล่าวที่มีต่อลักษณะภูมิประเทศแบบต่าง ๆ จึงทำให้เกิดภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงาม หรือแปลกประหลาด เป็นประโยชน์ในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอันมากสำหรับประเทศไทยลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่จะเกิดการกระทำของตัวการตามธรรมชาติสองประการคือ การกระทำที่เกิดจากการไหลของน้ำและการกระทำของกระแสน้ำและคลื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดทิวทัศน์ที่แปลกประหลาดและสวยงาม เช่นโตรกเขาน้ำตก และถ้ำ เป็นต้น การที่แต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันทางภูมิประเทศ หรือภูมิทัศน์ที่สวยงามนั้นเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศของเขตการท่องเที่ยวแต่ละเขต เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดบริการการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการเดินทางระยะเวลา และการบริการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

ลักษณะภูมิอากาศ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ไกลออกไปไม่ว่าจะเป็นการเดินทางภายในประเทศหรือต่างประเทศ นักท่องเที่ยวจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศของบริเวณที่ตนเองจะไปล่วงหน้าก่อนที่จะออกเดินทาง ข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ ตลอดจนสามารถเลือกเวลาที่จะเข้าไปท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม สภาพภูมิอากาศมียุทธพลต่อกิจกรรมท่องเที่ยวทุกชนิด กล่าวคือ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวอาจมีไม่เท่ากันในแต่ละฤดูกาล และข้อมูลเกี่ยวกับภูมิอากาศจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการท่องเที่ยวทำให้บรรลุตามที่ต้องการ

2.ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม

ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเป็นมรดกตกทอดกันมาจนปัจจุบัน รวมถึงความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม อุปนิสัยใจคอ ตลอดจนรูปแบบของการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งแต่ละท้องถิ่นจะมีลักษณะทางวัฒนธรรมแตกต่างกันออกไป ความแตกต่างเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ปัจจัยทางวัฒนธรรม อาจจะแบ่งออกได้กว้าง ๆ 4 ประการ คือ

2.1 ปัจจัยทางด้านประวัติศาสตร์ บริเวณที่เป็นแหล่งอารยธรรมมาตั้งแต่สมัยโบราณมักมีหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดีปรากฏให้เห็นอยู่ ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน พระราชวัง และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เหล่านี้เป็นสิ่งที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นและแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีตและยังดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน เหล่านี้จะเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

2.2 ขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรม เป็นการแสดงถึงรูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชนในแต่ละสังคม ซึ่งจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป เป็นสิ่งที่ยึดถือสืบทอดต่อกันมา ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันนี้จะเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะประเพณีวัฒนธรรมเฉพาะอย่าง เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง ประเพณีเผาเทียนเล่นไฟ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นเรื่องธรรมดา หรือความเคยชินของคนในท้องถิ่น แต่จะเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดและน่าสนใจของคนอีกท้องถิ่นหนึ่งก็ได้และเป็นสิ่งที่เจ้าของท้องถิ่นนั้นจะต้องรักษาไว้ด้วยความรักและความภาคภูมิใจ

2.3 การประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น ลักษณะการประกอบอาชีพของประชาชนมีส่วนสนับสนุน และส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการประกอบอาชีพที่นักท่องเที่ยวไม่เคยเห็นมาก่อน หรือการผลิตสินค้าที่แตกต่างไปจากบริเวณอื่น หรือเป็นการประกอบอาชีพที่มีขึ้นเฉพาะบริเวณใดบริเวณหนึ่งเท่านั้น เช่น การผลิตหมวกของจังหวัดเชียงใหม่ หรือการผลิตมีดอรัญญิกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้าไปชมการผลิตหรือการประกอบอาชีพเหล่านั้น

2.4 การคมนาคมขนส่ง สถานที่ท่องเที่ยวจะเป็นที่รู้จักแพร่หลาย มีคนเข้าไปท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสะดวกรวดเร็วของการคมนาคมขนส่ง ที่จะนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้น ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ห่างไกลจำเป็นต้องมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่สะดวก และอยู่ไม่ไกลมากนัก จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการมากขึ้นตามมา

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism resource) หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งนอกจากจะเป็นทั้งวัตถุและเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะขายให้นักท่องเที่ยว อาจจะกล่าวได้ว่าเป็น “สินค้า” ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่สามารถดึงดูดให้ “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา “ซื้อ” กันถึงของสินค้า

ทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถจำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวตามธรรมชาติ คือ แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูมิอากาศ และภูมิประเทศ เช่น ภูเขา หุบเขา แม่น้ำ ลำธาร ทะเลสาบ น้ำตก ป่า ภูเขาไฟ น้ำพุร้อน ฯลฯ ตลอดจนปรากฏการณ์ทางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ฤดูกาลอพยพของสัตว์บางชนิด ตลอดจนแหล่งพฤษภักษาชาติต่าง ๆ

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น คือ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งเป็น

2.1 ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน

อาคาร บ้านเรือน ฯลฯ

2.2 วัฒนธรรมและประเพณี เช่น เทศกาล นิทรรศการ พิธีกรรม ฯลฯ

2.3 วิถีชีวิต เช่น การกินอยู่ การแต่งกาย ขนบธรรมเนียม ฯลฯ

2.4 ความเจริญก้าวหน้าและความทันสมัย เช่น ศูนย์การค้า สวนสนุก ศูนย์วิทยาศาสตร์ โรงงานอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา สนามกีฬา ศูนย์สุขภาพ ฯลฯ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวแยกตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ สภาพภูมิศาสตร์เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก ทะเล เป็นต้น

2. ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และศาสนสถาน ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์และบอกให้ทราบถึงวัฒนธรรมที่เก่าแก่ของธรรมชาติ ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน กำแพงเมือง อนุสาวรีย์ เป็นต้น

3. ประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของพิธีงานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต (เช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท) ศูนย์วัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวเมื่อได้ไปเยือนที่ใดก็มักจะสนใจอยากรู้ อยากเห็นในความเป็นอยู่ และความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในท้องถิ่นที่เข้าไปเยือน ดังนั้น ประชากรในท้องถิ่นจึงถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2539 : 18)

กระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2543 : 38) ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไว้ว่า เมื่อคนเรามีความต้องการอยากเดินทางท่องเที่ยว ก็ต้องตัดสินใจก่อนว่าจะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ไหน จะใช้บริการประเภทไหน จะใช้เวลาในการท่องเที่ยวกี่วัน ซึ่งการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวต้องมีกระบวนการในการตัดสินใจ ซึ่งสรุปกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวได้ 10 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวไปยังตลาดเป้าหมาย เป็นขั้นตอนที่หน่วยงานการท่องเที่ยวทำการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปยังตลาดเป้าหมายใน 4 รูปแบบ คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย โดยพนักงานขายเพื่อเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้นักท่องเที่ยวในตลาดท่องเที่ยวเป้าหมายได้ทราบ อันจะนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

จึงต้องพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข่าวสารการท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวในตลาดเป้าหมายอย่างทั่วถึง เพื่อจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น

ขั้นที่ 2 นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารการท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวก่อเป้าหมายได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวใน 4 รูปแบบ คือ จากการโฆษณา จากการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และจากพนักงานขาย โดยข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่ได้รับจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยว บริการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อชักจูงแรงจูงใจให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว

ขั้นที่ 3 ความต้องการเดินทางท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนหลังจากนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน ทั้งนี้ภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนย่อมต้องการเสริมสิ่งที่ขาดไป หรือเพิ่มรสชาติให้กับชีวิต เช่น เกิดความเบื่อหน่าย เกิดความอยากเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ เกิดความอยากเห็นสิ่งแปลกใหม่ เกิดความต้องการเพิ่มประสบการณ์ เป็นต้น ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยว สามารถตอบสนองความต้องการภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

ขั้นที่ 4 การกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการทางการท่องเที่ยว ซึ่งเกิดขึ้นจากแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว 2 ประการ คือแรงจูงใจผลักดัน และแรงจูงใจดึงดูด

ขั้นที่ 5 การตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวก่อเป้าหมายได้รับข่าวสารการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยว และเกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยว อีกทั้งได้รับแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจเข้าเสริม ก่อให้เกิดภาพพจน์การท่องเที่ยวของแต่ละท้องถิ่นขึ้น แล้วทำการพิจารณาตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตนเองต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด ซึ่งในการพิจารณาตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ตนเองต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุดนั้น จะพิจารณาตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว และมักติดตามด้วยลำดับความสำคัญของคำถามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้ จะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ไหน จะเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อชมอะไร จะเดินทางไปท่องเที่ยวเมื่อไหร่ จะเดินทางโดยรถยนต์ ทางรถไฟ ทางเรือ หรือทางเครื่องบิน จะเดินทางท่องเที่ยวนานกี่วัน โดยแยกเป็นจำนวนวันในแต่ละสถานที่ที่จะไปท่องเที่ยวและเดินทางไปท่องเที่ยวกับใคร

ขั้นที่ 6 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่ศึกษาถึงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ตัดสินใจเลือกแล้วว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมดเท่าไร ซึ่งการวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจะต้องวางแผนค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยวครั้งนี้เพื่อเตรียมการให้พร้อม อาจต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการเก็บเงินด้วย เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเข้าชมสถานที่ ค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าบริการนำเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึก เป็นต้น นักท่องเที่ยว อาจขอข้อมูล และการช่วยเหลือด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวจาก

ธุรกิจน่าเที่ยวก็ได้ นอกจากนี้ยังต้องมีการวางแผนถึงความสามารถในการเดินทางท่องเที่ยว (Ability to travel) อันประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้คือ

- ด้านเวลา จะต้องวางแผนว่าจะต้องใช้เวลาวางใจในการเดินทางท่องเที่ยวและใช้เวลาประมาณกี่วัน

- ด้านการเงิน จะต้องวางแผนว่าการเดินทางท่องเที่ยวจะต้องใช้จ่ายเงินมากน้อยเพียงใด

- ด้านสุขภาพ จะต้องวางแผนว่าการเดินทางท่องเที่ยวต้องมีการเตรียมตัวด้านสุขภาพอย่างไร เช่น การจัดเตรียมยาประจำตัว หรือการเตรียมเสื้อผ้าให้เหมาะกับสภาพอากาศ เป็นต้น

- ด้านการงาน จะต้องวางแผนว่าในช่วงระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวจะต้องมอบหมายภารกิจ หน้าที่การงานให้ใครทำแทน

- ด้านระยะทาง จะต้องวางแผนถึงระยะทางของสถานที่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับเวลาวางการเงิน สุขภาพ และการงาน

ขั้นที่ 7 การเตรียมตัวก่อนเดินทาง เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายจะต้องเตรียมตัวก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว หลังจากที่ได้วางแผนค่าใช้จ่ายเรียบร้อยแล้ว ซึ่งการเตรียมตัวก่อนออกเดินทางท่องเที่ยวมีหลายอย่างที่ต้องคำนึงถึง เช่น การจองตั๋วเครื่องบินหาหนทางเดินทาง การจองตั๋วรายการนำเที่ยว การยืนยันการเดินทาง การจัดทำเอกสารการเดินทาง การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ต้องเตรียมสัมภาระส่วนตัวที่จะนำติดตัวไปด้วย

ขั้นที่ 8 การเดินทางท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวออกเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทาง หรือ แหล่งท่องเที่ยวที่ได้เลือกแล้ว จนกระทั่งเดินทางกลับสู่ที่พักอาศัยในภูมิลำเนาเดิม โดยนักท่องเที่ยวจะมีการประเมินการเดินทางท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ตามประสบการณ์ที่ได้รับเริ่มตั้งแต่ยานพาหนะที่นำไปสู่จุดหมายปลายทาง หรือแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนที่พักแรม อาหารการกิน และบริการอื่น ๆ ว่าเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 9 ประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวจะทำการประเมินประสบการณ์ที่ได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ หลังจากเสร็จสิ้นการท่องเที่ยวแล้ว ซึ่งการประเมินประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยว จะเกิดความรู้สึกอยู่ 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกพอใจ หรือความรู้สึกไม่พอใจ เป็นการประเมินประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ได้รับหรือสัมผัสจากการท่องเที่ยวในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็น สถานที่ คน สภาพแวดล้อม การให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยว แล้วทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกพอใจ หรือความรู้สึกไม่พอใจ

ขั้นที่ 10 ทศนคติการท่องเที่ยว เป็นขั้นตอนที่นักท่องเที่ยวเกิดทัศนคติต่อการท่องเที่ยว หลังจากการประเมินประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในครั้งนี้แล้ว ถ้าหากนักท่องเที่ยวรับความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวในครั้งนี้ ก็จะมีทัศนคติที่ดี อาจจะทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นมาท่องเที่ยว แต่ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับความไม่พึงพอใจจากการท่องเที่ยวครั้งนี้ก็จะมีทัศนคติไม่ได้ ทำให้เขาไม่ยอมมาท่องเที่ยวซ้ำอีก และอาจนำไปบอกให้บุคคล

คนอื่นไม่ให้เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยจึงเป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างความพอใจแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการด้านการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 43-44) ได้สรุปว่า การท่องเที่ยวเป็นนันทนาการที่บุคคลและชุมชนให้ความสนใจและนิยมเลือกในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระมากที่สุด เป็นกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอันเกิดจากปัจจัยอิทธิพลที่ดึงดูดความสนใจที่มีหลากหลาย ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น กิจกรรมทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และวัฒนธรรมท้องถิ่น ศาสนา การเมือง วิทยาศาสตร์ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ภูมิอากาศ ทัศนียภาพ ชีวิตสัตว์ป่า กิจกรรมเกมและกีฬากลางแจ้ง การบันเทิง การอาบน้ำแร่ และสัมผัสวัฒนธรรมชาติ สมุนไพร การท่องเที่ยวนับเป็นกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมได้กับทุกเพศทุกวัย ขึ้นอยู่กับการเลือก และมีประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1. ผลทางด้านสังคม

ครอบครัวมีความพึงพอใจทางสร้างสัมพันธ์ภาพทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ง่ายดายและมีผลต่อการปรับสมดุลทางเศรษฐกิจ

การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาอันเนื่องมาจากไปท่องเที่ยว ก่อให้เกิดพฤติกรรมอันดีงามของมนุษย์ โดยทั่วกันการอยู่ในสังคมเป็นสุข

ระบบของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การเกษตร การเมือง สัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้อาศัยกิจกรรมนันทนาการการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ

2. ผลทางด้านจิตใจ

2.1 ได้ความรู้ ความเข้าใจ และสัมพันธ์ของธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

2.2 หนีหลีกเลี่ยงความกดดันจากสิ่งกายภาพ

2.3 หนีปัญหาสังคม

2.4 จิตใจแจ่มใส มีความสงบ และมีสมรรถภาพดีขึ้น

2.5 มีอิสรภาพ ที่จะทำอะไร

2.6 ตื่นเต้น

2.7 ใจมั่นคง สงบ สมารถ

2.8 เกิดพลังจิตใจโดยอาศัย การสัมผัสจากธรรมชาติ

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการชนิดหนึ่งที่บุคคลต่าง ๆ ใช้เป็นปัจจัยในการส่งเสริม ฟื้นฟู และบำรุงคุณภาพชีวิตได้เป็นอย่างดี ดังที่นันทนาการศาสตร์ จัดแบ่งชนิดของ การท่องเที่ยวเป็น กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง เพราะในการเดินทางท่องเที่ยวยังมีกิจกรรมเสริมร่วมในการท่องเที่ยวด้วยเสมอ นอกจากนั้นยังมีการเดินทางท่องเที่ยวมุ่งเพลิดเพลินอย่างเดียว เช่น ท่องเที่ยว เพื่อสร้างสันติภาพ โดยการไปเยี่ยมเยือน กิจกรรมเสริมในการท่องเที่ยวนั้น ๆ ซึ่งจะ

สัมพันธ์กับ วัย เพศ และสภาพการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนทางการท่องเที่ยวให้ประโยชน์และคุณค่ามากมาย พอสรุปได้เป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- พักผ่อนหย่อนใจ คลายความเครียด
- เกิดอารมณ์สุข สนุกสนาน เพิ่มปริมาณความฉลาดทางอารมณ์
- มีความสมบูรณ์ทางอารมณ์
- มีสมาธิดีขึ้น
- สร้างมิตร และความรักสามัคคี
- ตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติ
- จิตใจงามมองโลกในแง่ดี
- เสริมคุณค่าของสังคมประชาธิปไตย

จากความสำคัญของการท่องเที่ยวที่ได้กล่าวมานั้น พอสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวประกอบไปด้วยปัจจัยด้านความสำคัญต่าง ๆ หลายปัจจัยด้วยกัน ทั้งในด้านความสำคัญของตัวบุคคล ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ จึงต้องมีการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกด้าน และที่สำคัญต้องคำนึงถึงสภาพความเป็นจริง และสามารถกำหนดแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีแผนปฏิบัติการที่ดี รวมถึงต้องให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุด ควรคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวและผลที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Srinakharinwirot University)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีรากฐานทางประวัติศาสตร์มาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง โดยได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2492 ต่อมาพัฒนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 จนในที่สุดก็ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบและมีความหลากหลายในองค์ความรู้ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ทั้งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ได้ทรงพระราชทานนามมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่า “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ซึ่งมีความหมายว่า มหาวิทยาลัยที่ เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร

ตราสัญลักษณ์

ได้มาจากกราฟที่เขียนแทนสมการคณิตศาสตร์ $y = e^x$ หมายถึง การเพิ่มหรือองกาม ซึ่งตรงกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า การศึกษาคือความเจริญงอกงาม (สิกฺขา วิรุพฺหิ สมฺปตฺตา)

สีประจำมหาวิทยาลัย

สีเทา – แดง สีเทาคือสีของสมอง หมายถึงสติปัญญา สีแดงคือสีของเลือด หมายถึง ความกล้าหาญ

ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ (คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2546-2547. 2547: 11 - 12)

ปรัชญา : “การศึกษาคือความเจริญงอกงาม” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Education is Growth” และตรงกับภาษาบาลีว่า “สิกขา วิรุพฺพหิ สมฺปตฺตา”

เจริญงอกงามด้วยอารยวัณ 5 ประการ

1. งอกงามด้วยศรัทธาในชีวิต บทบาท และหน้าที่ของตน
2. งอกงามด้วยศีล งอกงามด้วยจริยธรรมและความดีงามทั้งปวง
3. งอกงามด้วยสุตะ งอกงามด้วยการสดับตรับฟังและเรียนรู้ตลอดเวลา
4. งอกงามด้วยจาคะ งอกงามด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเอื้ออาทรต่อผู้อื่น
5. งอกงามด้วยปัญญา งอกงามในการดำรงชีวิต คิด และทำด้วยปัญญา

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ประชาคมวิชาการแห่งผู้มีความรู้ประจุนักปราชญ์ และมีความประพฤติประจุนักพรตศีล สมฐานะของผู้นำทางปัญญา

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเข้าไปมีส่วนร่วมกับสังคมในการสืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการและหลักการให้การศึกษแก่ประชาชน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานไว้ 9 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ศักยภาพนิสิต ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม ยุทธศาสตร์การบริหารระบบและบุคลากร ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน และยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายเพื่อให้การบริหารจัดการและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบรรลุผลตามเป้าหมายและพันธกิจ (คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2547 : 10 - 30) ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ ดังนี้

ปรับทิศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรคความรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา อันจะนำไปสู่การสร้างสังคมบนฐานของความรู้

ร่วมมือกับคณะและสาขาวิชาเพื่อปรับทิศทางของหลักสูตร ให้มีเป้าหมายไปสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

สร้างความเป็นเลิศในทางความรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา โดยไม่เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการในความหมายที่คับแคบ

พัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นอาจารย์และผู้สนับสนุนวิชาการให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาการศึกษาภายใต้กระบวนทัศน์ใหม่

เชื่อมโยงการสร้างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยกับโรงเรียนสาธิต เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ให้เป้าหมายและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถสร้างรากแก้วทางปัญญาให้กับเด็กและเยาวชน

2. ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้มหาวิทยาลัย มีเครือข่ายในการสร้างความรู้และมีการเรียนรู้ร่วมกันกับองค์กรเครือข่ายจากภาครัฐ ธุรกิจเอกชน สถาบันวิจัยต่าง ๆ องค์กรพัฒนาเอกชนและชุมชน เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้เรียนรู้จากมุมมองของผู้ที่อยู่นอกมหาวิทยาลัย ทั้งคุณค่าและข้อจำกัดของความรู้ที่มหาวิทยาลัยได้สร้างหรือผลิตขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังต้องมีการนำความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และการปฏิบัติของคนในสังคมและชุมชนซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากเข้ามาสู่กระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อปรับทิศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้อยู่บนฐานของความรู้ที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง เป็นความรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเชิงปฏิบัติ

3. ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ เพื่อบูรณาการวัฒนธรรมของชุมชนและสังคมกับกระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อปรับกระบวนการวิถีคิดของชุมชนมหาวิทยาลัย ที่มีแนวโน้มจะให้ความสำคัญกับฐานความคิดแบบตะวันตก โดยปราศจากการเชื่อมโยงกับวิถีคิดและวัฒนธรรมของชุมชนที่มีอยู่อย่างหลากหลาย โดยมหาวิทยาลัยจะต้องบูรณาการสิ่งเหล่านี้เข้ามาเป็นวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ในทางกลับกันมหาวิทยาลัยจะต้องทำหน้าที่ในการจัดระบบความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและศิลปะและเผยแพร่ออกสู่สังคมภายนอกด้วย

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพนิสิต เพื่อจัดระบบและสร้างบรรยากาศที่ทำให้ นิสิตมีการเรียนรู้ที่เป็นวิถีชีวิต โดยมียุทธศาสตร์หลักคือ

สร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยให้นิสิตมีการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน

ส่งเสริมให้นิสิตจัดกิจกรรมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ นิสิต มีกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา และหากกลยุทธ์ที่จะทำให้ นิสิตละ เลิกการทำกิจกรรมที่ทำให้ เกิดการยอมรับอำนาจโดยปราศจากเงื่อนไข

จัดกิจกรรมให้นิสิตได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนและสังคมอย่างจริงจัง เพื่อให้ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ในมหาวิทยาลัยกับชุมชนและสังคมภายนอก

จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นิสิตได้สร้างวินัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมทั้งการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

5. ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างระบบประกันคุณภาพที่จะเป็น เสมือนกลไกที่จะทำให้ระบบงานทุกระบบและผู้ทำงานทุกคน สามารถดำเนินงานได้อย่างมีคุณภาพ ตามที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งเป้าหมายไว้ โดยยึดหลักของการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับในอันที่จะ เข้ามาร่วมกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านการกระทำ การทำงานไม่ว่าจะสำเร็จหรือล้มเหลวย่อมถือว่ามีความคืบหน้าในอันที่จะนำไปสู่การทบทวนและเรียนรู้การ ปรับปรุงงาน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม เพื่อกระจายความรู้และผลผลิตทาง วิชาการของมหาวิทยาลัยให้ออกไปสู่สังคมโดยใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ เช่น วารสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยู เป็นต้น เพื่อเปิดพื้นที่การสื่อสาร ระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอกอย่างกว้างขวางโดยไม่จำกัดเฉพาะการสื่อสารในหมู่นักวิชาการ

7. ยุทธศาสตร์การบริหารระบบและบุคลากร เพื่อพัฒนาการบริหารระบบและการจัด องค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการใน ด้านต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายและพันธกิจที่ตั้งไว้

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารทรัพยากร เพื่อพัฒนาระบบการจัดการดูแล ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สนองตอบต่อเป้าหมายและพันธกิจของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการ หากกลยุทธ์ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม การเพิ่มพูนรายได้และทรัพยากรของมหาวิทยาลัย โดยจะต้องยึด หลักของการให้มีดุลยภาพระหว่างการบริหารวิชาการกับการบริหารทรัพยากรและดุลยภาพระหว่าง การหารายได้กับคุณภาพการศึกษา

9. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยี ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยและการบริการนิสิต ให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารงานและ ตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วทันการ โดยมีฐานข้อมูลที่รอบด้านและถูกต้องภายใต้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการแข่งขันในระดับองค์กร นอกจากนี้ ยังมี เป้าหมายให้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นเครื่องมือในการเปิดพื้นที่ในการ

เข้าถึงความรู้ ทั้งนี้ จะต้องให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีความสามารถและทักษะในการคิดสรรข้อมูลและความรู้อย่างรู้เท่าทัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

มีงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

โบธา (Botha. 1981 : 783-784A) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง การบริหารงานอุทยานและนันทนาการสำหรับชุมชนในแอฟริกาใต้ โดยสอบถามนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานในแอฟริกาใต้ โดยถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คน พบว่า การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในด้านของงบประมาณมีจำกัดในแต่ละอุทยาน และถ้าอุทยานใดมีงบประมาณน้อยก็จะส่งผลให้อุทยานแห่งนั้นมีคุณภาพต่ำไปด้วย ดังนั้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวควรมีมาตรการในการแก้ไขตามความเหมาะสม เช่น การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้พอเหมาะกับปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ การเพิ่มค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงดูแลรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการลงทุนของเอกชน เป็นต้น

อีไลน์ (Ealine. 1984 : 30-40) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อนันทนาการ และสวนสาธารณะของเอกชนในนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการสำรวจประชาชนที่มาท่องเที่ยวจำนวน 980 คน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อทราบระดับความพึงพอใจในการบริการ การนันทนาการและสภาพสวนสาธารณะ พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้หญิงมีความพึงพอใจในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 68.82 ความพึงพอใจในด้านการจัดโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมากทั้งเพศหญิงและเพศชาย ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 50 สำหรับอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจมีความพึงพอใจในระดับมากทั้งด้านสภาพพื้นที่และการนันทนาการ รองลงมา ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา

สำหรับความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป มีความเห็นว่าควรปรับปรุงพัฒนาในด้านผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยและเครื่องอำนวยความสะดวกให้ทันสมัยมากกว่าที่เป็นอยู่

เฮนดี และคณะ (Hendee and Others. 1984 : 60-64) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จำนวน 140 คน ที่ไปท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าแถบตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา 3 แห่ง โดยสอบถามและสัมภาษณ์ พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 40 เห็นด้วยกับการจ่ายค่าธรรมเนียมในการเข้าไปท่องเที่ยวป่า เพื่อจะได้มีเงินไปใช้ในการพัฒนาเพื่อบริการบำรุงรักษา แต่ในเรื่องการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุนเพื่อพัฒนา มีความเห็นด้วยน้อย มีประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น และเห็นด้วยกับการลดผลกระทบในพื้นที่โดยวิธีการกระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่า

เซบาลอส ลาสกูเรน (Celballos Lascurain. 1998:111-112) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเห็นของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณอ่าวรอกซ์ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวจำนวน 240 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผล คือ ความรู้เชิงอนุรักษ์ การได้และการให้คุณค่าต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีผลต่อความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปาร์คเกอร์ (Parker D.H. 1999 : 1118-1119A) ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนในเมืองยองเกอร์ (Younger) มลรัฐนิวยอร์ก ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในสถานที่ท่องเที่ยว โดยการทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน อายุระหว่าง 12-20 ปี จำนวน 480 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยพิจารณาที่เกณฑ์ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในสถานที่ท่องเที่ยวถูกต้องมากที่สุด จากการทดสอบทางสถิติพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กระทรวงการท่องเที่ยว สาธารณรัฐมัลดีฟส์ (Ministry of Tourism, Republic of Maldives. 2004: online) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวประจำปี 2004 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวที่มัลดีฟส์ และศึกษาแบบแผนการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายในระหว่างการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ซึ่งผลการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวเลือกมัลดีฟส์เป็นจุดหมายปลายทางโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวทางทะเลเป็นหลัก ทั้งนี้ร้อยละ 30 ของกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์นี้เป็นกลุ่มที่มีจุดหมายเพื่อการฮันนีมูน นอกเหนือจากกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล สปา และกิจกรรมเพื่อสุขภาพเป็นปัจจัยที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจในปี 1999 ส่วนผลการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยวพบว่า การให้บริการของสนามบินอยู่ในระดับดี มีความพึงพอใจในระดับมากต่อบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในเมือง Male ซึ่งเป็นเมืองหลวงของมัลดีฟส์ และมีความเห็นว่า บริการที่ได้รับมีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับเงินที่เสียไป โดยร้อยละ 95 จะแนะนำให้คนรู้จักเดินทางมาเที่ยวมัลดีฟส์

งานวิจัยในประเทศไทย

มีงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

พันทิพา โฉมประดิษฐ์ (2530 : 128-135) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ใช้วิจัยเชิงสำรวจโดยสำรวจนักท่องเที่ยวทั้งที่พักค้างแรม และไม่ค้างแรม มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 385 คน โดยใช้สถิติค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการเดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจ ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านสถานที่ตามธรรมชาติ และกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ส่วนด้านอื่นๆ เช่น การบริการของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับต่ำ อาคารสถานที่พักอาศัย ทั้งชนิดค้างแรม และพักผ่อนในเวลากลางวัน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และบางข้อรายการอยู่ในระดับต่ำ เช่น ความสะอาดของอาคารสถานที่ ห้องน้ำ ห้องสุขา ระบบสาธารณูปโภค ส่วนอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยว คือ ความประทับใจธรรมชาติ ความท้าทายกิจกรรมที่ได้รับความสนใจมากที่สุด 3 อันดับ คือ เดินป่า ถ่ายรูป เข้าค่ายพักแรม รองลงมา คือ การละเล่น กิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้เช่น ปีนป่ายหน้าผา การเล่นน้ำในห้วย หรือ น้ำตก การชมทิวทัศน์

เสาวลักษณ์ นวเจริญกุล (2541 : 96-98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ ให้นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวไทย จำนวน 350 คน เป็นผู้ตอบและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า อายุ ระดับการศึกษา การให้คะแนนค่าต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และอาชีพ วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยว การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บรรจบพร สมนรัตนกุล (2543: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดกาญจนบุรี” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงกายภาพ, ปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงจิตใจ และปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี โดยความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัดเป็นปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงกายภาพที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด โดยมีแพพักเป็นปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงกายภาพที่นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการมากที่สุด

โดยมีสะพานข้ามแม่น้ำแควเป็นปัจจัยด้านบรรยากาศเชิงจิตใจที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรีมากที่สุด โดยปัจจัยด้านความสะดวกสบายของแหล่งท่องเที่ยวและประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งนี้ผลการศึกษาไม่พบว่า คุณลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีผลต่อการมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สันติ สุขเย็น (2546 : 80 - 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีมารับบริการขององค์การอุทยานแห่งชาติหาดวนกร ในด้านต่างๆ และกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งที่จัดไว้บริการทำการสำรวจความรู้สึกโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 280 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่าส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วรวิทย์ สุวรรณภักดี (2547) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในวนอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง จำนวน 384 คน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-45 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป เดินทางไปท่องเที่ยวแบบเข้าไปเย็นกลับ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบริเวณสถานที่ ด้านบริหารจัดการทั่วไป ด้านบุคลากร ด้านทั่วไปของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งโดยรวมและจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะการมาท่องเที่ยว มีความคิดเห็น เห็นด้วย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบริหารจัดการโดยทั่วไปมีความคิดเห็น เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

ประภัสสร ศรีภักดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการ ของค่ายฝึกนิสิตวิชาทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการและร่วมกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการของค่ายฝึกนิสิตวิชาทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารแนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศและในประเทศสรุปได้ว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวโดยนักท่องเที่ยวมีความต้องการจะสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นธรรมชาติ มีประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนมีความเป็นเอกลักษณ์ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของค่าใช้จ่าย ความสะดวกสบาย ความปลอดภัย และความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการ และประทับใจมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2550 โดยไม่นับรวมนิสิตในโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวน 11,879 คน (กองบริการการศึกษา. 2550: 1)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2550 ได้มาโดยการใช้ตารางเทียบขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie ; & Morgan 1970: 610) จากประชากร 11,879 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน แต่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะวิชาและชั้นปีที่ศึกษา

คณะวิชา	ประชากร/ชั้นปีที่					กลุ่มตัวอย่าง/ชั้นปีที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
คณะทันตแพทยศาสตร์	70	42	30	112	254	8	8	8	9	33
คณะวิศวกรรมศาสตร์	318	273	251	243	1,085	9	8	8	8	33
คณะเภสัชศาสตร์	86	61	87	188	422	8	8	8	9	33
คณะวิทยาศาสตร์	617	579	423	390	2,009	9	9	8	8	34
คณะสหเวชศาสตร์	56	30	50	41	117	9	8	8	8	33
คณะสังคมศาสตร์	536	471	436	418	1,861	9	9	8	8	34
คณะศึกษาศาสตร์	100	117	290	256	763	8	8	9	8	33
คณะมนุษยศาสตร์	593	421	358	362	1,734	9	9	8	8	34
คณะพยาบาลศาสตร์	52	40	50	45	187	9	8	8	8	33
คณะแพทยศาสตร์	122	126	91	267	606	8	8	8	9	33
คณะพลศึกษา	279	262	517	836	1,894	8	8	9	9	34
คณะศิลปกรรมศาสตร์	258	238	207	244	947	9	8	8	8	33
รวม	3,087	2,660	2,790	3,402	11,879	103	99	98	100	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนิสิต เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปลองใช้ (Try out) กับนิสิต จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1970 :161) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ .83
3. นำแบบสอบถามไปใช้กับเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวโดยทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และคณะวิชา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มี ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิต ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) กำหนดความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

แบบสอบถามเป็น เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งแต่ละข้อกำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
3.67 – 5.00	มาก
2.34 – 3.66	ปานกลาง
1.00 – 2.33	น้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตไปยื่นต่อคณบดีทุกคณะวิชา เพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เป็นรายชื่อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F - test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
4. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาสรุปแต่ละด้านและนำเสนอในรูปความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

ค่าร้อยละ (%)

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบค่าที (t-test)

ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ กรณีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองแต่ละตัว (Mean of Squares)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม รวม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้าน โดยจำแนกตาม เพศ ชั้นปี และคณะวิชา

ตอนที่ 4 รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	146	36.50
หญิง	254	63.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	104	26.00
ชั้นปีที่ 2	100	25.00
ชั้นปีที่ 3	99	24.80
ชั้นปีที่ 4	97	24.20
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาเป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะทันตแพทยศาสตร์	33	8.30
คณะวิศวกรรมศาสตร์	33	8.30
คณะเภสัชศาสตร์	33	8.30
คณะวิทยาศาสตร์	34	8.50
คณะสหเวชศาสตร์	33	8.30
คณะสังคมศาสตร์	34	8.50
คณะศึกษาศาสตร์	33	8.30
คณะมนุษยศาสตร์	34	8.50
คณะพยาบาลศาสตร์	33	8.30
คณะแพทยศาสตร์	33	8.30
คณะพลศึกษา	34	8.50
คณะศิลปกรรมศาสตร์	33	8.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะพลศึกษา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 รองลงมาคือ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังปรากฏผลในตาราง 5 - 9

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ประเภทการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	3.74	0.43	มาก
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	3.80	0.39	มาก
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	3.79	0.38	มาก
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	4.16	0.49	มาก
รวม	3.87	0.28	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.28) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านชอบท่องเที่ยวต่างประเทศ	3.34	1.11	ปานกลาง
2. ท่านชอบท่องเที่ยวในประเทศ	4.28	0.82	มาก
3. ท่านชอบท่องเที่ยวด้วยตนเองตามลำพัง	3.31	0.95	ปานกลาง
4. ท่านชอบท่องเที่ยวกับเพื่อนๆ หรือคนรู้จัก	4.14	0.82	มาก
5. ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อาทิ ทะเล ภูเขา น้ำตก ฯลฯ	4.38	0.73	มาก
6. ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ อาทิ วัด พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน ฯลฯ	3.83	0.95	มาก
7. ท่านชอบเดินทางโดยรถส่วนตัว	4.01	0.80	มาก
8. ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง	3.47	0.82	ปานกลาง
9. ท่านชอบเดินทางโดยเรือ	3.31	0.87	ปานกลาง
10. ท่านชอบเดินทางโดยเครื่องบิน	3.40	1.09	ปานกลาง
11. ท่านชอบเดินทางโดยรถไฟ	3.43	1.04	ปานกลาง
12. ท่านเป็นผู้ริเริ่มในการท่องเที่ยว	3.92	0.85	มาก
13. ท่านเป็นผู้ท่องเที่ยวตามความคิดของผู้อื่น	3.84	1.01	มาก
รวม	3.74	0.43	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.=0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ท่านชอบท่องเที่ยวต่างประเทศ ท่านชอบท่องเที่ยวด้วยตนเองตามลำพัง ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง ท่านชอบเดินทางโดยเรือ ท่านชอบเดินทางโดยเครื่องบิน และท่านชอบเดินทางโดยรถไฟ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ใช้เวลาเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 2-3 ชั่วโมง	3.84	0.92	มาก
2. ใช้เวลาเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 4 ชั่วโมง	3.40	0.84	ปานกลาง
3. ไม่จำกัดเวลาขึ้นอยู่กับสถานที่ท่องเที่ยว	3.75	0.86	มาก
4. จำนวน 1 วัน เข้าไปเย็นกลับ	3.32	0.95	ปานกลาง
5. ค้างแรมจำนวน 2 วัน 1 คืน	3.81	0.83	มาก
6. ค้างแรมจำนวน 3 วัน 1 คืน	3.83	0.83	มาก
7. ค้างแรมมากกว่า 2 คืน	3.64	0.95	ปานกลาง
8. คงความสมบูรณ์เป็นธรรมชาติของสถานที่ท่องเที่ยวให้มากที่สุด	4.35	0.72	มาก
9. จัดตกแต่งสถานที่ตามเทศกาลของสถานที่นั้น ๆ อาทิ วันสงกรานต์ วันฮาโลวีน ฯลฯ	3.83	1.05	มาก
10. แยกสถานที่ท่องเที่ยวแบบแหล่งท่องเที่ยวกับแหล่ง อุตสาหกรรม	4.26	0.85	มาก
รวม	3.80	0.39	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ใช้เวลาเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 4 ชั่วโมง เข้าไปเย็นกลับ และค้างแรมมากกว่า 2 คืน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นมาก	4.06	0.80	มาก
2. ข้อมูลมีส่วนในการตัดสินใจมาก	4.19	0.65	มาก
3. การแนะนำจากบุคคลอื่น	3.67	0.82	มาก
4. หนังสือพิมพ์	3.61	0.87	ปานกลาง
5. นิตยสาร	3.71	0.82	มาก
6. วิทยู	3.35	0.87	ปานกลาง
7. โทรทัศน์	3.91	0.81	มาก
8. ข้อความจากโทรศัพท์มือถือ	3.09	0.95	ปานกลาง
9. แผ่นพับ	3.67	0.83	มาก
10. ป้ายโฆษณา บิลบอร์ด	3.50	0.85	ปานกลาง
11. เว็บไซต์	4.17	0.81	มาก
12. จากการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวต่าง ๆ	4.12	0.73	มาก
13. จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	4.26	0.76	มาก
รวม	3.79	0.38	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79$, S.D.=0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น หนังสือพิมพ์ วิทยู ข้อความจากโทรศัพท์มือถือ และป้ายโฆษณาบิลบอร์ด อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มียานพาหนะหลายประเภทเข้าถึงได้	4.14	0.82	มาก
2. การคมนาคมสะดวกสบาย	4.19	0.73	มาก
3. สถานที่พักหาง่าย	4.23	0.75	มาก
4. ที่พักมีความสะอาด	4.27	0.68	มาก
5. ที่พักมีราคาที่เหมาะสม	4.15	0.81	มาก
6. การบริการของที่พักได้มาตรฐาน	4.21	2.07	มาก
7. ร้านอาหารมีให้เลือกมากมาย	3.94	0.89	มาก
8. ร้านอาหารมีราคาที่เหมาะสม	3.90	0.95	มาก
9. น้ำดื่ม น้ำใช้ อาหารสะอาด ถูกลักษณะ มีป้ายรับรอง	4.00	0.91	มาก
10. มีการอำนวยความสะดวกไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	4.12	0.76	มาก
11. เจ้าหน้าที่มีอัธยาศัยดี	4.30	0.72	มาก
12. คนในท้องถิ่นมีอัธยาศัยดี	4.25	0.74	มาก
13. มีระบบสื่อสารสะดวกและทันสมัย	4.15	0.81	มาก
14. มีการจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกในราคาที่เหมาะสม	4.05	0.94	มาก
15. มีศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เมื่อเกิดปัญหาขึ้นขณะท่องเที่ยว	4.22	0.76	มาก
16. มีตำรวจท่องเที่ยวดูแลให้ความปลอดภัยอย่างทั่วถึง	4.32	0.74	มาก
17. มีสถานพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกได้ทันเวลา	4.32	0.87	มาก
รวม	3.87	0.28	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็น
 ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ
 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้าน โดยจำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะวิชา

3.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง 10 - 11

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว	ชาย			หญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	3.76	0.43	มาก	3.72	0.43	มาก
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการ ท่องเที่ยว	3.81	0.36	มาก	3.79	0.41	มาก
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการ ท่องเที่ยว	3.80	0.32	มาก	3.78	0.40	มาก
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	4.21	0.42	มาก	4.13	0.53	มาก
รวม	3.90	0.25	มาก	3.86	0.29	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชาย มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D.=0.25) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.29) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	เพศ						t	p
	ชาย (n=146)			หญิง (n=254)				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	3.76	0.43	มาก	3.72	0.43	มาก	0.00	0.96
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	3.81	0.36	มาก	3.79	0.41	มาก	2.05	0.15
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	3.80	0.32	มาก	3.78	0.40	มาก	2.48	0.11
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	4.21	0.42	มาก	4.13	0.53	มาก	12.54*	0.00
รวม	3.90	0.25	มาก	3.86	0.29	มาก	3.97*	0.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชาย มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D.=0.25) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.29) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

3.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวต่างกัน ดังปรากฏผลในตาราง 12 - 13

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	ชั้นปี	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	ชั้นปีที่ 1	104	3.77	0.46	มาก
	ชั้นปีที่ 2	100	3.69	0.41	มาก
	ชั้นปีที่ 3	99	3.74	0.43	มาก
	ชั้นปีที่ 4	97	3.75	0.41	มาก
รวม		400	3.74	0.43	มาก
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	ชั้นปีที่ 1	104	3.81	0.36	มาก
	ชั้นปีที่ 2	100	3.82	0.40	มาก
	ชั้นปีที่ 3	99	3.85	0.41	มาก
	ชั้นปีที่ 4	97	3.72	0.39	มาก
รวม		400	3.80	0.39	มาก
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	ชั้นปีที่ 1	104	3.82	0.40	มาก
	ชั้นปีที่ 2	100	3.82	0.37	มาก
	ชั้นปีที่ 3	99	3.77	0.38	มาก
	ชั้นปีที่ 4	97	3.75	0.35	มาก
รวม		400	3.79	0.38	มาก
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ชั้นปีที่ 1	104	4.16	0.52	มาก
	ชั้นปีที่ 2	100	4.22	0.47	มาก
	ชั้นปีที่ 3	99	4.18	0.48	มาก
	ชั้นปีที่ 4	97	4.07	0.49	มาก
รวม		400	4.16	0.49	มาก
รวม	ชั้นปีที่ 1	104	3.89	0.29	มาก
	ชั้นปีที่ 2	100	3.88	0.27	มาก
	ชั้นปีที่ 3	99	3.89	0.28	มาก
	ชั้นปีที่ 4	97	3.82	0.27	มาก
รวม		400	3.87	0.28	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.29) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.27) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.28) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.27) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.41	0.13	0.74	0.52
	ภายในกลุ่ม	396	74.18	0.18		
	รวม	399	74.60			
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.86	0.18	1.83	0.14
	ภายในกลุ่ม	396	62.00	0.15		
	รวม	399	62.86			
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.41	0.13	0.95	0.41
	ภายในกลุ่ม	396	57.55	0.14		
	รวม	399	57.96			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	1.22	0.40	1.65	0.17
	ภายในกลุ่ม	396	97.44	0.24		
	รวม	399	98.67			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.31	0.10	1.34	0.25
	ภายในกลุ่ม	396	31.25	0.07		
	รวม	399	31.57			

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

3.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีคณะวิชาต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวต่างกัน

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม

กิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	คณะวิชา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	ทันตแพทยศาสตร์	33	3.57	0.35	ปานกลาง
	วิศวกรรมศาสตร์	33	3.69	0.27	มาก
	เภสัชศาสตร์	33	3.61	0.53	ปานกลาง
	วิทยาศาสตร์	34	3.42	0.26	ปานกลาง
	สหเวชศาสตร์	33	3.65	0.47	ปานกลาง
	สังคมศาสตร์	34	3.39	0.45	ปานกลาง
	ศึกษาศาสตร์	33	3.83	0.34	มาก
	มนุษยศาสตร์	34	3.86	0.33	มาก
	พยาบาลศาสตร์	33	3.81	0.31	มาก
	แพทยศาสตร์	33	3.86	0.35	มาก
	พลศึกษา	34	4.11	0.39	มาก
	ศิลปกรรมศาสตร์	33	4.06	0.32	มาก
รวม		400	3.74	0.43	มาก
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	ทันตแพทยศาสตร์	33	3.61	0.29	ปานกลาง
	วิศวกรรมศาสตร์	33	3.85	0.38	มาก
	เภสัชศาสตร์	33	3.69	0.53	มาก
	วิทยาศาสตร์	34	3.66	0.25	ปานกลาง
	สหเวชศาสตร์	33	3.60	0.52	ปานกลาง
	สังคมศาสตร์	34	3.78	0.32	มาก
	ศึกษาศาสตร์	33	3.80	0.42	มาก
	มนุษยศาสตร์	34	3.83	0.30	มาก
	พยาบาลศาสตร์	33	3.82	0.45	มาก
	แพทยศาสตร์	33	4.03	0.28	มาก
	พลศึกษา	34	3.85	0.33	มาก
	ศิลปกรรมศาสตร์	33	4.06	0.27	มาก
รวม		400	3.80	0.39	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนา	คณะวิชา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
3. ด้านการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารการท่องเที่ยว	ทันตแพทยศาสตร์	33	3.75	0.23	มาก
	วิศวกรรมศาสตร์	33	3.90	0.44	มาก
	เภสัชศาสตร์	33	3.69	0.48	มาก
	วิทยาศาสตร์	34	3.76	0.29	มาก
	สหเวชศาสตร์	33	3.67	0.48	มาก
	สังคมศาสตร์	34	3.69	0.28	มาก
	ศึกษาศาสตร์	33	3.86	0.26	มาก
	มนุษยศาสตร์	34	3.79	0.33	มาก
	พยาบาลศาสตร์	33	3.73	0.50	มาก
	แพทยศาสตร์	33	3.72	0.32	มาก
	พลศึกษา	34	3.81	0.24	มาก
	ศิลปกรรมศาสตร์	33	4.08	0.38	มาก
รวม		400	3.79	0.38	มาก
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ทันตแพทยศาสตร์	33	4.33	0.28	มาก
	วิศวกรรมศาสตร์	33	4.47	0.54	มาก
	เภสัชศาสตร์	33	4.21	0.62	มาก
	วิทยาศาสตร์	34	4.35	0.23	มาก
	สหเวชศาสตร์	33	3.82	0.66	มาก
	สังคมศาสตร์	34	4.13	0.40	มาก
	ศึกษาศาสตร์	33	4.12	0.35	มาก
	มนุษยศาสตร์	34	4.09	0.58	มาก
	พยาบาลศาสตร์	33	4.01	0.64	มาก
	แพทยศาสตร์	33	4.04	0.38	มาก
	พลศึกษา	34	4.06	0.37	มาก
	ศิลปกรรมศาสตร์	33	4.26	0.29	มาก
รวม		400	4.16	0.49	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนา	คณะวิชา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
รวม	ทันตแพทยศาสตร์	33	3.82	0.18	มาก
	วิศวกรรมศาสตร์	33	3.98	0.27	มาก
	เภสัชศาสตร์	33	3.80	0.39	มาก
	วิทยาศาสตร์	34	3.80	0.16	มาก
	สหเวชศาสตร์	33	3.68	0.37	มาก
	สังคมศาสตร์	34	3.75	0.22	มาก
	ศึกษาศาสตร์	33	3.90	0.21	มาก
	มนุษยศาสตร์	34	3.89	0.19	มาก
	พยาบาลศาสตร์	33	3.84	0.34	มาก
	แพทยศาสตร์	33	3.91	0.21	มาก
	พลศึกษา	34	3.96	0.25	มาก
	ศิลปกรรมศาสตร์	33	4.12	0.18	มาก
รวม		400	3.87	0.28	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะทันตแพทยศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาการประเภทการท่องเทียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.18) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านทัศนคติต่อการท่องเทียว และด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเทียว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ **คณะวิศวกรรมศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาการประเภทการท่องเทียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.27) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ **คณะเภสัชศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาการประเภทการท่องเทียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.39) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านทัศนคติต่อการท่องเทียว และด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเทียว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ **คณะวิทยาศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาการประเภทการท่องเทียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.16) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านทัศนคติต่อการท่องเทียว และด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเทียว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**สหเวชศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.37) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านทัศนคติต่อการท่องเที่ยว และด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**สังคมศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.=0.22) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านทัศนคติต่อการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**ศึกษาศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$, S.D.=0.21) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**มนุษยศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.19) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**พยาบาลศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.34) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**แพทยศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, S.D.=0.21) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**พลศึกษา** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.25) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะ**ศิลปกรรมศาสตร์** มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.41$, S.D.=0.18) และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะวิชา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	11	19.00	1.72	12.05*	0.00
	ภายในกลุ่ม	388	55.59	0.14		
	รวม	399	74.60			
2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	11	7.72	0.70	4.94*	0.00
	ภายในกลุ่ม	388	55.14	0.14		
	รวม	399	62.86			
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	11	5.00	0.45	3.33*	0.00
	ภายในกลุ่ม	388	52.96	0.13		
	รวม	399	57.96			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	11	11.33	1.03	4.57*	0.00
	ภายในกลุ่ม	388	87.33	0.22		
	รวม	399	98.67			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	11	4.87	0.44	6.43*	0.00
	ภายในกลุ่ม	388	26.70	0.06		
	รวม	399	31.57			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา

คณะ		ทันตฯ	วิศวะ	เภสัชฯ	วิทยาฯ	สหเวชฯ	สังคมฯ	ศึกษาฯ	มนุษยฯ	พยาบาลฯ	แพทยฯ	พลศึกษา	ศิลปกรรม
	$\bar{X}$	3.57	3.69	3.61	3.42	3.65	3.39	3.83	3.86	3.81	3.86	4.11	4.06
ทันตแพทยศาสตร์	3.57	-	1.00	1.00	0.99	1.00	0.97	0.75	0.57	0.84	0.58	0.00*	0.00*
วิศวกรรมศาสตร์	3.69		-	1.00	0.68	1.00	0.53	0.99	0.98	0.99	0.98	0.03*	0.13
เภสัชศาสตร์	3.61			-	0.95	1.00	0.90	0.90	0.77	0.95	0.78	0.00*	0.01*
วิทยาศาสตร์	3.83				-	0.86	1.00	0.05*	0.02*	0.09	0.02*	0.00*	0.00*
สหเวชศาสตร์	3.65					-	0.75	0.97	0.91	0.99	0.92	0.00*	0.05*
สังคมศาสตร์	3.39						-	0.02*	0.00*	0.04*	0.00*	0.00*	0.00*
ศึกษาศาสตร์	3.83							-	1.00	1.00	1.00	0.57	0.86
มนุษยศาสตร์	3.86								-	1.00	1.00	1.00	0.94
พยาบาลศาสตร์	3.81									-	1.00	0.44	0.77
แพทยศาสตร์	3.86										-	0.74	0.94
พลศึกษา	4.11											-	1.00
ศิลปกรรมศาสตร์	4.06												-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว นิสิตคณะวิชา**ทันตแพทย์** ศาสตร์กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชา**วิศวกรรมศาสตร์**กับคณะวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชา**เภสัชศาสตร์**กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

นิสิตคณะวิชา**วิทยาศาสตร์**กับคณะวิชาศึกษาศาสตร์ คณะวิชามนุษยศาสตร์ คณะวิชา แพทย์ศาสตร์ คณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชา**สหเวชศาสตร์**กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

นิสิตคณะวิชา**สังคมศาสตร์**กับคณะวิชาศึกษาศาสตร์ คณะวิชามนุษยศาสตร์ คณะวิชา พยาบาลศาสตร์ คณะวิชาแพทย์ศาสตร์ คณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา

คณะ		ทันตฯ	วิศวะ	เภสัชฯ	วิทยาฯ	สหเวชฯ	สังคมฯ	ศึกษาศาสตร์	มนุษยฯ	พยาบาลฯ	แพทยฯ	พลศึกษา	ศิลปกรรม
	$\bar{X}$	3.61	3.69	3.60	3.80	3.82	3.85	3.85	3.66	3.78	3.83	4.03	4.06
ทันตแพทยศาสตร์	3.61	-	0.83	1.00	0.97	1.00	0.98	0.97	0.90	0.94	0.04*	0.82	0.01*
วิศวกรรมศาสตร์	3.69		-	0.99	0.96	0.76	1.00	1.00	1.00	1.00	0.97	1.00	0.91
เภสัชศาสตร์	3.60			-	1.00	1.00	1.00	1.00	0.99	0.99	0.28	0.99	0.15
วิทยาศาสตร์	3.80				-	1.00	0.99	0.99	0.98	0.99	0.15	0.96	0.07
สหเวชศาสตร์	3.82					-	0.97	0.94	0.84	0.90	0.03*	0.75	0.01*
สังคมศาสตร์	3.85						-	1.00	1.00	1.00	0.77	1.00	0.59
ศึกษาศาสตร์	3.85							-	1.00	1.00	0.86	1.00	0.70
มนุษยศาสตร์	3.66								-	1.00	0.94	1.00	0.85
พยาบาลศาสตร์	3.78									-	0.91	1.00	0.79
แพทยศาสตร์	3.83										-	0.97	1.00
พลศึกษา	4.03											-	0.91
ศิลปกรรมศาสตร์	4.06												-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว นิสิตคณะวิชา
ทันตแพทยศาสตร์กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชาสหเวชศาสตร์กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา

คณะ		ทันตฯ	วิศวกรรม	เภสัชฯ	วิทยาฯ	สหเวชฯ	สังคมฯ	ศึกษาศาสตร์	มนุษยศาสตร์	พยาบาลศาสตร์	แพทยศาสตร์	พลศึกษา	ศิลปกรรมศาสตร์
	$\bar{X}$	3.75	3.90	3.69	3.76	3.67	3.69	3.86	3.79	3.73	3.72	3.81	4.08
ทันตแพทยศาสตร์	3.75	-	0.99	1.00	1.00	1.00	1.00	0.99	1.00	1.00	1.00	1.00	0.26
วิศวกรรมศาสตร์	3.90		-	0.90	0.99	0.83	0.90	1.00	1.00	0.98	0.97	1.00	0.96
เภสัชศาสตร์	3.69			-	1.00	1.00	1.00	0.97	1.00	1.00	1.00	0.99	0.06
วิทยาศาสตร์	3.76				-	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	0.33
สหเวชศาสตร์	3.67					-	1.00	0.94	0.99	1.00	1.00	0.99	0.03*
สังคมศาสตร์	3.69						-	9.97	1.00	1.00	1.00	0.99	0.06
ศึกษาศาสตร์	3.86							-	1.00	0.99	0.99	1.00	0.88
มนุษยศาสตร์	3.79								-	1.00	1.00	1.00	0.47
พยาบาลศาสตร์	3.73									-	1.00	1.00	0.18
แพทยศาสตร์	3.72										-	1.00	0.15
พลศึกษา	3.81											-	0.63
ศิลปกรรมศาสตร์	4.08												-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว นิสิตคณะวิชา **สหเวชศาสตร์** กับคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาหนาการประเภทการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว จำแนกตามคณะวิชา

คณะ		ทันตฯ	วิศวะ	เภสัชฯ	วิทยาฯ	สหเวชฯ	สังคมฯ	ศึกษาฯ	มนุษยฯ	พยาบาลฯ	แพทยฯ	พลศึกษา	ศิลปกรรม
	$\bar{X}$	4.33	4.47	4.21	4.35	3.82	4.13	4.12	4.09	4.01	4.04	4.06	4.26
ทันตแพทยศาสตร์	4.33	-	1.00	1.00	1.00	0.06	0.99	0.98	0.96	0.75	0.85	0.90	1.00
วิศวกรรมศาสตร์	4.47		-	0.93	1.00	0.00*	0.68	0.61	0.49	0.17	0.27	0.34	0.98
เภสัชศาสตร์	4.21			-	1.00	0.44	1.00	1.00	1.00	0.99	0.99	0.99	1.00
วิทยาศาสตร์	4.35				-	0.03*	0.98	0.96	0.92	0.64	0.77	0.84	1.00
สหเวชศาสตร์	3.82					-	0.77	0.84	0.90	0.99	0.98	0.95	0.22
สังคมศาสตร์	4.13						-	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
ศึกษาศาสตร์	4.12							-	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
มนุษยศาสตร์	4.09								-	1.00	1.00	1.00	0.99
พยาบาลศาสตร์	4.01									-	1.00	1.00	0.94
แพทยศาสตร์	4.04										-	1.00	0.98
พลศึกษา	4.06											-	0.99
ศิลปกรรมศาสตร์	4.26												-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว นิสิตคณะ
วิชาวิศวกรรมศาสตร์กับคณะวิชาสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชาวิทยาศาสตร์กับคณะวิชาสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4
 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว
 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ดังนี้ ส่วนใหญ่ชอบที่จะ
 ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ สถานที่สำคัญ และได้ไปกับครอบครัวหรือเพื่อนๆ
 ชอบการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมหลากหลายใน 1 วัน ชอบสถานธรรมชาติที่มีบรรยากาศดี ควรร่วมกัน
 ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการท่องเที่ยวทำให้เรามีความสุข คลายเครียด

2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า
 ควรมีการจัดการที่ดีเป็นระบบ มีมัคคุเทศก์ให้ความรู้อย่างถูกต้อง ด้านที่พักก็ควรมีความเหมาะสม
 ควรมีรถประจำทางที่มีที่นั่งเพียงพอสำหรับทุกคน ใช้เวลาเดินทางไม่นานนัก ระยะเวลา 3 วัน เป็น
 สถานที่น่าสนใจ ควรจัดเวลาในช่วงวันหยุด และทริปละ 2-3 วัน กำลังเหมาะสม

3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ดังนี้ ข้อมูลข่าวสารมี
 ความสำคัญการตัดสินใจท่องเที่ยว ความน่าสนใจในการนำเสนอ ควรมีการประกาศ ประชาสัมพันธ์
 และโฆษณาให้ทั่วถึง โดยส่วนใหญ่จะได้รับข่าวสารจากบุคคลใกล้ชิด จัดนิทรรศการ เว็บไซต์ต่างๆ
 นิตยสาร และ โทรทัศน์

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
 กิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 ดังนี้ ด้านที่พัก ยานพาหนะ ต้องมีเพียงพอและเหมาะสมต่อความต้องการ ควรที่พักที่สะดวกสบาย
 และปลอดภัย ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากขึ้น เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม และ
 ควรมีสัญญาณโทรศัพท์อย่างชัดเจน เพื่อการติดต่อสื่อสารที่สะดวก

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- สิ่งที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดคือ ความปลอดภัย ความไม่ประมาท
- การจัดการท่องเที่ยวตามเทศกาล หรือตามฤดูกาล จะน่าเที่ยวมากขึ้น
- สถานที่ท่องเที่ยวควรมีการพัฒนา ดูแลรักษา ปรับปรุง ให้สถานที่อยู่ในสภาพดีน่าเที่ยว

เสมอ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สังเขปความมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และ คณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ทราบถึง ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับบริษัทท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปใช้วางแผน การตลาด ให้เกิดประโยชน์ และประสิทธิภาพ ในการจัดการท่องเที่ยว และนอกจากนี้ยังสามารถนำผลการวิจัยมาปรับปรุงในแหล่งท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษา

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2550 โดยไม่นับรวมนิสิตในโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวน 11,879 คน (กองบริการการศึกษา. 2550: 1)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2550 ได้มาโดยใช้ตารางเทียบขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan 1970 : 610) จากประชากร 11,879 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน แต่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนิสิต เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตไปยื่นต่อคณบดีทุกคณะวิชา เพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เป็นรายข้อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F - test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า

2 กลุ่มขึ้นไปหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

4. นำข้อมูลตอนที่ 3 มาสรุปแต่ละด้านและนำเสนอในรูปความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (%)

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ทดสอบค่าที (t-test)

2.2 ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

2.3 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ กรณีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50

ชั้นปี เป็นนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาเป็นนิสิตระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20

คณะวิชา เป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะพลศึกษา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 รองลงมาคือ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30

2. ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว
ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่ง
อำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ท่านชอบท่องเที่ยวต่างประเทศ ท่านชอบท่องเที่ยวด้วยตนเองตาม
ลำพัง ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง ท่านชอบเดินทางโดย
เรือ ท่านชอบเดินทางโดยเครื่องบิน และท่านชอบเดินทางโดยรถไฟ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ใช้เวลาเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 4 ชั่วโมง เข้าไปเย็นกลับ
และค้างแรมมากกว่า 2 คืน อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่
ในระดับมาก ยกเว้น หนังสือพิมพ์ วิทยุ ข้อความจากโทรศัพท์มือถือ และป้ายโฆษณาบิลบอร์ด อยู่
ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่
ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อ
การท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว
และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี และ
คณะวิชา

3.1 เพศ

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ชั้นปีที่ศึกษา

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับชั้นปีที่ 1, 2, 3 ชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.3 คณะวิชา

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านทัศนคติต่อการท่องเที่ยว และด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะพลศึกษา และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

นิสิตคณะวิชาทันตแพทยศาสตร์กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชาเกษตรศาสตร์กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิทยาศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะ
 วิทยาศาสตร์ คณะศิลปศึกษา และคณะศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิทยาศาสตร์กับคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชาสังคมศาสตร์กับคณะวิชาศึกษาศาสตร์ คณะวิชามนุษยศาสตร์ คณะวิชาพยาบาลศาสตร์ คณะวิชาแพทยศาสตร์ คณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชาทันตแพทยศาสตร์กับคณะวิชาพลศึกษา และคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิทยาศาสตร์กับคณะศิลปศึกษา และคณะศิลปกรรม มีความ
 คิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิชาสหเวชศาสตร์กับคณะวิชาศิลปกรรม มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว นิสิตคณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับคณะ
วิชาสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาหนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตคณะวิทยาศาสตร์กับคณะวิชาสหเวชศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4

ด้าน ประกอบด้วย ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ดังนี้ ส่วนใหญ่ชอบที่จะท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ สถานที่สำคัญ และได้ไปกับครอบครัวหรือเพื่อนๆ ชอบการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมหลากหลายใน 1 วัน ชอบสถานธรรมชาติที่มีบรรยากาศดี ควรร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการท่องเที่ยวทำให้เรามีความสุข คลายเครียด

ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการจัดการที่ดีเป็นระบบ มีมัคคุเทศน์ให้ความรู้อย่างถูกต้อง ด้านที่พักก็ควรมีความเหมาะสมควรมีรถประจำทางที่มีที่นั่งเพียงพอสำหรับทุกคน ใช้เวลาเดินทางไม่นานนัก ระยะเวลา 3 วัน เป็นสถานที่ที่น่าสนใจ ควรจัดเวลาในช่วงวันหยุด และทริปละ 2-3 วัน กำลังเหมาะสม

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ดังนี้ ข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญการตัดสินใจท่องเที่ยว ความน่าสนใจในการนำเสนอ ควรมีการประกาศประชาสัมพันธ์ และโฆษณาให้ทั่วถึง โดยส่วนใหญ่จะได้รับข่าวสารจากบุคคลใกล้ชิด จัดนิทรรศการ เว็บไซต์ต่างๆ นิตยสาร และ โทรทัศน์

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านที่พัก ยานพาหนะ ต้องมีเพียงพอและเหมาะสมต่อความต้องการ ควรที่พักที่สะอาดสบาย และปลอดภัย ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากขึ้น เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม และควรมีสัญญาณโทรศัพท์อย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- สิ่ง que ควรคำนึงถึงมากที่สุดคือ ความปลอดภัย ความไม่ประมาท
- ควรจัดการท่องเที่ยวตามเทศกาล หรือตามฤดูกาล จะน่าเที่ยวมากขึ้น
- สถานที่ท่องเที่ยวควรมีการพัฒนา ดูแลรักษา ปรับปรุง ให้สถานที่อยู่ในสภาพดีน่า

เที่ยวเสมอ

อภิปรายผล

การศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้พบประเด็นอภิปราย ดังนี้

โดยรวม

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว จึงทำให้ความคิดเห็นที่ออกมาค่อนข้างชัดเจน และเห็นได้ชัดถึงความคิดของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีความคิดเป็นของตัวเองสูง นั่นคือความคิดเห็นที่สำคัญเพื่อนำไปปรับปรุงหรือนำไปพัฒนาให้กิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ สันติ สุขเย็น (2546 : 80 - 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีมารับบริการขององค์การอุทยานแห่งชาติหาดวนกร ในด้านต่างๆ และกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งที่จัดไว้บริการทำการสำรวจ ความรู้สึกโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 280 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศ และคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะมีความชอบ ความสนใจ ความถนัด ในกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน จึงทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับประภัสสร ศรีภักดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการของค่ายฝึกนิสิตวิชาทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการและร่วมกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการของค่ายฝึกนิสิตวิชาทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ท่านชอบท่องเที่ยวต่างประเทศ ท่านชอบท่องเที่ยวด้วยตนเองตามลำพัง ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง ท่านชอบเดินทางโดยเรือ ท่านชอบเดินทางโดยเครื่องบิน และท่านชอบเดินทางโดยรถไฟ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการท่องเที่ยวต่างประเทศ การ

ท่องเที่ยวด้วยตนเองตามลำพัง การเดินทางโดยรถประจำทาง การเดินทางโดยเรือ การเดินทางโดยเครื่องบิน และการเดินทางโดยรถไฟ สิ่งเหล่านี้เป็นการท่องเที่ยวแบบอาศัยระยะเวลาในการเดินทางนาน อีกทั้งการท่องเที่ยวแบบนี้ส่วนใหญ่ต้องใช้ระยะเวลาในการเที่ยวหลายวันจึงจะคุ้มค่ากับการเสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนิสิตแต่ละคณะวิชาที่มีพื้นฐานทางครอบครัว ทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป เพราะนิสิตบางคนอาจมีฐานะดี ก็อาจจะเคยท่องเที่ยวแบบสะดวกสบาย ส่วนนิสิตบางคนฐานะปานกลางก็อาจจะเคยท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงทำให้นิสิตแต่ละคณะวิชาที่มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ฟอสเตอร์ (Foster. 1992 : 88) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวของความคิดเห็นว่าเกิดจาก 5 ปัจจัย คือ (1) ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบของจริง ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม (2) ระบบค่านิยม และการตัดสินใจอันเนื่องมาจากกลุ่มชน เนื่องจากชนแต่ละกลุ่ม ต่างมีแบบแผน ธรรมเนียมปฏิบัติ วิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมเฉพาะตน เป็นเหตุให้คนต่างกลุ่มอาจมีความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ (3) อิทธิพลของการเลี้ยงดู หรือจากตัวผู้ปกครอง โดยแนวทางการเลี้ยงดูภายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาทางสังคมขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้ปกครองในฐานะผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้อบรม สั่งสอน ปลูกฝัง ตลอดจนหล่อหลอมและถ่ายทอดพฤติกรรม ตลอดจนความคิดเห็นผ่านวิธีการเลี้ยงดูทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ (4) ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นผลสืบเนื่องจากเมื่อเวลาที่บุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน สถาบันการศึกษา ตลอดจนสถานที่ทำงาน จึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดกรอบแนวคิดมุมมองอันเป็นรากฐานนำบุคคลให้มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกันไป (5) สื่อมวลชน เป็นสถาบันหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ความสามารถในการเข้าถึงมวลชนได้ระดับที่กว้างและครอบคลุมส่งผลให้สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนกำหนดหล่อหลอมความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตลอดจนชี้นำความคิดเห็นแก่สังคมได้

ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น ใช้เวลาเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 4 ชั่วโมง เข้าไปเย็นกลับ และค้างแรมมากกว่า 2 คืน อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการใช้เวลาเดินทางถึงแหล่ง

ท่องเที่ยวไม่เกิน 4 ชั่วโมง เป็นการใช้เวลาสั้นเกินไปสำหรับนิสิต อาจคิดว่าเป็นการเสียเวลามากเกินไป ส่วนเข้าไปเย็นกลับ นิสิตอาจมีความคิดเห็นวาระยะเวลาเวลานั้นสั้นเกินไป เที่ยวยังไม่สนุกพอ ยังไม่คุ้มค่า เป็นต้น และการจัดการท่องเที่ยวที่มากกว่า 2 คืนนั้น นิสิตบางคนอาจติดภารกิจในการเรียน ไม่สะดวกที่จะไปเที่ยวมากกว่า 2 คืน เป็นต้น

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาหนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนิสิตแต่ละคณะวิชา แต่ละภาคเรียนมีการเรียนที่แตกต่างกัน วันเวลาที่ว่างหรือสะดวกไม่เหมือนกัน มีความสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ไม่เหมือนกัน คนละมุมมอง ดังนั้นนิสิตที่มีคณะวิชาต่างกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาหนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแมริสัน และวอลล์ (สาวิตรี แก่นพลอย. 2546: 10-15 อ้างอิงจาก Mathieson & Wall. 1993 : 56-62) นักวิชาการด้านนั้นหนาหนาการท่องเที่ยว เจ้าของตำราการท่องเที่ยวชื่อ Tourism: Economics, Physical, and Social Impacts ซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย กล่าวว่ามนุษย์สามารถสร้างหรือลดอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ ซึ่งปัจจัยที่เข้ามามีส่วนในการกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวมีดังนี้ (1) ฤดูกาลท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะของภูมิอากาศ ภูมิประเทศ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความดึงดูดใจทางกายภาพ อันเนื่องหรือเป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง ซึ่งฤดูกาลถือเป็นอุปสงค์ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเพิ่ม-ลดอุปสงค์ทางการท่องเที่ยว ซึ่ง McIntosh (สาวิตรี แก่นพลอย. 2546: 11) ได้เสนอกลยุทธ์แก้ปัญหาความผันผวนของอุปสงค์อันเนื่องมาจากปัจจัยฤดูกาลไว้ 2 แนวทาง คือ การสร้างสิ่งกระตุ้นอุปสงค์นอกฤดูกาลท่องเที่ยว เช่น การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และการกำหนดราคาพิเศษในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว เพื่อเปิดโอกาสให้คนบางกลุ่มที่ไม่มีความสามารถพอที่จะจ่ายค่าใช้บริการในฤดูกาลได้มีโอกาสมาใช้บริการ (2) ระยะเวลาพัก เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่เข้ามามีส่วนกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวในฐานะเป็นตัวกำหนดและกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์อื่นๆ ตามมา เช่น การบริโภคอาหาร การใช้บริการอื่นๆ เป็นต้น (3) การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่สามารถเพิ่มหรือลดอุปสงค์การเดินทางท่องเที่ยวได้ทั้งสิ้น เช่น สถานเศรษฐกิจตกต่ำ ผันผวน ภาวะเงินฝืด-เงินเฟ้อ (4) ความรู้สึกพึงพอใจ ด้วยเหตุผลที่สินค้าและบริการของการท่องเที่ยวเป็นสินค้าและบริการที่ไร้รูปแบบสัมผัสจับต้องไม่ได้ (Intangible goods) หากปรากฏขึ้นในรูปแบบของความพึงพอใจ ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการกระตุ้นหรือเปลี่ยนแปลงอุปสงค์การท่องเที่ยวได้ทั้งสิ้น (5) สมัยนิยม จำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแห่งอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างมากขึ้นอยู่กับว่าสถานที่นั้นอยู่ในสมัยของผู้คนในยุคไหนมากน้อยเพียงใด (6) รูปแบบของพาหนะในการเดินทาง จะเป็นตัวกำหนดอุปสงค์อื่นๆ ตามมา เช่นการเลือกเดินทางด้วยรถไฟ จะนำไปสู่การใช้บริการรถนำเที่ยวหรือรถโดยสารท้องถิ่นตามมา เป็นต้น

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น หนังสือพิมพ์ วิทยุ ข้อความจากโทรศัพท์ มือถือ และป้ายโฆษณาบิลบอร์ด อยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะสื่อดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ ข้อความจากโทรศัพท์มือถือ และป้ายโฆษณาบิลบอร์ด นั้น ส่วนใหญ่มักจะเป็นสื่อที่ไม่มั่นคง โฆษณาชวนเชื่อมากกว่า จะไม่เหมือนกับนิตยสาร วารสาร แผ่นพับ โทรทัศน์ หรือแม้แต่ เว็บไซต์ แต่ที่ได้รับความนิยมค่อนข้างมากก็คือ จากการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวต่างๆ หรือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งเป็นแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ สุดท้ายจากการแนะนำจากบุคคลอื่นก็เป็นอีกหนึ่งทางที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนิสิตแต่ละคณะวิชามีความถนัดในการหาข้อมูลที่แตกต่างกัน และเชื่อถือแหล่งข้อมูลไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณา วงษ์วานิช (2539 : 49-52) กล่าวว่า การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism market) การที่จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่นั่นจะต้องมีการตลาดการท่องเที่ยวในการชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึง ความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของตนและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น โดยการตลาดการท่องเที่ยวทำได้ 2 วิธี (1) การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ทางการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยว เป็นต้น (2) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อสารข้อมูลข่าวสารท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านเรื่องต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จดหมาย เป็นต้น เพื่อเชิญชวนกระตุ้นนักท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการประเภทการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสถานที่ท่องเที่ยวในส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของทรัพยากรที่อยู่ และสามารถสร้างรายได้จากทรัพยากรเหล่านี้ได้ จึงปรับปรุงและพัฒนาให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น เป็นการเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวมากมาย ซึ่งเป็นผลดีทั้งผู้ให้บริการ และนักท่องเที่ยว เป็นต้น

นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศและคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

เกี่ยวกับการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนิสิตเห็นความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกเมื่อเวลาออกไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ หรือเล็งเห็นความสำคัญที่แตกต่างกันออกกัน ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การหาที่พักง่าย มีสถานพยาบาล มีระบบสื่อสารที่ทันสมัย เจ้าหน้าที่อภัยภัยดี เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539 : 7) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยว นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นผลดีแก่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในด้านการเข้าเมือง ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงมากที่สุด เพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจตั้งแต่ก้าวแรกที่ได้เดินทางเข้าสู่ประเทศ โดยให้ความสะดวกในเรื่องต่างๆ ดังนี้ ระเบียบพิธีการเข้าออกเมือง เช่น การทำวีซ่า และพิธีการศุลกากร การขนส่งกระเป๋าของผู้โดยสาร บริการขนส่งระหว่างท่าอากาศยาน หรือสถานีขนส่งกับที่พัก การอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารที่สถานีขนส่งและท่าอากาศยาน ส่วนองค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ การไฟฟ้า มีเพียงพอและใช้การได้ดีไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ รวมทั้งความปลอดภัย การประปา สะอาดถูกอนามัย และมีปริมาณเพียงพอแก่การบริการ การสื่อสาร โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร สะดวกรวดเร็ว และมีปริมาณของหน่วยบริการเพียงพอ ความสามารถในการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล สถานพยาบาล และโรงพยาบาลที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และคำรักษาพยาบาลอยู่ในอัตราที่ยุติธรรม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามฤดูกาล เพราะสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติจะสวยงาม และน่าเที่ยวมากขึ้น
2. ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด
3. สถานที่ท่องเที่ยวควรมีการพัฒนา ดูแลรักษา ปรับปรุง ให้อยู่ในสภาพดีน่าเที่ยวเสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยอื่นๆ อีกเพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นในหลายแง่มุม และจะได้นำไปปรับปรุงต่อไป
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวด้านอื่นๆ ของบริษัทนำเที่ยว
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น สำหรับตัวแปรอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2549). สรุปจำนวนนิสิตปีการศึกษา 2549. กรุงเทพฯ: งานทะเบียนนิสิตและสถิติ กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พ.ศ.2539-2540. กรุงเทพมหานคร : กองนโยบายและแผนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี. (2547). รายงานประจำปี 2546 - 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2547). ยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2546). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บรรจบพร สุนทรรัตนกุล (2543). ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลิศ ตั้งจิตวัฒนา. (2543). การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภัสสร ศรีภักดี. (2548). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการของค่ายฝึกนักศึกษาวิชาทหารเขาสวนไถ่ จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปวีณา โทณแก้ว. (2542). ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยของคนไทย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ - ไทย ฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตสถาน.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2538. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). การวัดทัศนคติ. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พันทิพา โฉมประดิษฐ์. (2530). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัดสำเนา)

- ดุษฎี ชุมสาย, มล.; และณิพนัน พรหมโยธี. (2527). *ปฐมบทวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นิคม จารุมณี. (2535). *การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ : หน่วยนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ล้วน สายยศ ; และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ ; และคณะ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.
- วรรณ วลัยวานิช. (2539). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรวัทย์ สุวรรณภักดี. (2547). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วินิจ วีรยางกูร. (2532). *การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : เรือนอักษร
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544) *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สาวิตรี แก่นพลอย. (2546). *ปัจจัยที่ผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทย*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สันติ สุขเย็น. (2546). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวทางกายภาพที่มีต่อการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สุพรรณ หัสภาค. (2545). *ปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ นวเจริญกุล. (2541). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- ศักดิ์ สุนทรเสถียร. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา.
- หลวงวิเชียรแพทยาคม, ศจ (2509). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2519). *หลักสังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- Best, John W. (1997). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Botha, B.P. (1981, October). "Park and Recreation Administration for Municipalities of South Africa : A Study of a Group Municipal Authorities", *Dissertation Abstracts International*. : 783-784 A.
- Ceballos Laseurain, H (1998). Proprietors Opinion on Ecotourism: A Case Study of The Roxz Bay, Sydney Australia *Journal of Ecotourism Research*. 60 (4) : 248-A
- Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd en. New York : Harper & Row.
- Ealine, Ruth. (1984, April). Satisfaction of Tourist in Private Park and Recreation in New York. *Dissertation Abstracts International*. 44(10) : 1120-1128 A.
- Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Adjustment*. Chicago : American Technical Society.
- Gurainik, D.B. (1976). *Webster's New World Dictionary of the American Language*. Ohio : William Collins and World Publishing Company
- Hendee, J.C. and others. (1984). *Wilderness Users in the Pacific Northwest : Their Characteristics, Values and Management Preferences*. Washington, D.C. : USDA Forest Service Research Paper PNW – 61.
- Krejcie, R., V. ; & Morgan, D.M. (1970) Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30 (30): 608. Retrieved February 16, 2007, from <http://202.29.7.2/teacher/kannika/untitled/shapter6/shapter4.htm>
- Michell, Geoffrey Duncan. (1971). *A New Dictionary of Sociology*. New ed. London : Roulledge & Keygan Paul.
- Morgan Clifford T. ; & King Richard A. (1991). *Introduction to Psychology*. Tokyo : International Student McGraw-Hill Kogakussha, Ltd.
- Parker, D.H. (1999). *Youth Behaviors Concerning of Ecotourism in Younger Tourism Place of New York*, *Research Abstracts* 39 (15) : 136-138 A.
- Rammer, V.P (1996). *Introduction to Psychology*. New York : McGraw-Hill.
- Zadrozny, John Thomas. (1979). *Dictionary of Social Science*. Washington D.C. : Public Affair Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มี ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิต ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทการท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. ชั้นปี () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4

3. คณะวิชา

() คณะทันตแพทยศาสตร์	() คณะวิศวกรรมศาสตร์
() คณะเภสัชศาสตร์	() คณะวิทยาศาสตร์
() คณะสหเวชศาสตร์	() คณะสังคมศาสตร์
() คณะศึกษาศาสตร์	() คณะมนุษยศาสตร์
() คณะพยาบาลศาสตร์	() คณะแพทยศาสตร์
() คณะพลศึกษา	() คณะศิลปกรรมศาสตร์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มี ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมหนักหนาการประเภทการท่องเที่ยวของนิสิต
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 4 ด้าน
คือ ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว
ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ด้านที่ 1 ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม หนักหนาการประเภทท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว					
1	ท่านชอบท่องเที่ยวต่างประเทศ					
2	ท่านชอบท่องเที่ยวในประเทศ					
3	ท่านชอบท่องเที่ยวด้วยตนเองตามลำพัง					
4	ท่านชอบท่องเที่ยวกับเพื่อนๆ หรือคนรู้จัก					
5	ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ					
6	ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์					
7	ท่านชอบเดินทางโดยรถส่วนตัว					
8	ท่านชอบเดินทางโดยรถประจำทาง					
9	ท่านชอบเดินทางโดยเรือ					
10	ท่านชอบเดินทางโดยเครื่องบิน					
11	ท่านชอบเดินทางโดยรถไฟ					
12	ท่านเป็นผู้ริเริ่มในการท่องเที่ยว					
13	ท่านเป็นผู้เที่ยวตามความคิดของผู้อื่น					

ด้านที่ 2 ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม หนันทนาการประเภทท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านความเหมาะสม ในการจัดการท่องเที่ยว					
	- ด้านความเหมาะสมเวลาในการ เดินทางไปยังสถานที่ ท่องเที่ยว					
1	ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 2-3 ชั่วโมง					
2	ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 4 ชั่วโมง					
3	ไม่จำกัดเวลาขึ้นอยู่กับสถานที่ท่องเที่ยว					
	- ด้านความเหมาะสมในระยะเวลา ในการท่องเที่ยว					
4	จำนวน 1 วัน เข้าไปเย็นกลับ					
5	ค้างแรมจำนวน 2 วัน 1 คืน					
6	ค้างแรมจำนวน 3 วัน 2 คืน					
7	ค้างแรมมากกว่า 2 คืน					
	- ด้านความเหมาะสมในสถานที่ ท่องเที่ยว					
8	คงความสมบูรณ์ในสถานที่มากที่สุด					
9	จัดงานตามเทศกาลของสถานที่นั้น ๆ					
10	แยกแหล่งท่องเที่ยวกับแหล่งอุตสาหกรรม					

ด้านที่ 3 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม หนันทนาการประเภทท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว					
1	ข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นมาก					
2	ข้อมูลมีส่วนในตัดสินใจมาก					
3	การแนะนำจากบุคคลอื่น					
4	หนังสือพิมพ์					
5	นิตยสาร					
6	วิทยุ					
7	โทรทัศน์					
8	ข้อความจากโทรศัพท์มือถือ					
9	แผ่นพับ					
10	ป้ายโฆษณาบิลบอร์ด					
11	เว็บไซต์					
12	จากการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวต่าง ๆ					
13	จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย					

ด้านที่ 4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม หนันทนาการประเภทท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว					
1	มีพาหนะหลายประเภทเข้าถึงได้					
2	การเดินทางสะดวกสบาย					
3	สถานที่พักหาง่าย					
4	ที่พักมีความสะอาด					
5	ที่พักมีราคาที่เหมาะสม					
6	การบริการของที่พักได้มาตรฐาน					
7	ร้านอาหารให้เลือกมากมาย					
8	ร้านอาหารมีราคาที่เหมาะสม					
9	น้ำดื่ม น้ำใช้ อาหารสะอาด ถูกลักษณะ มี ป้ายรับรอง					
10	มีการอำนวยความสะดวกเที่ยวยังแหล่ง ท่องเที่ยวต่าง ๆ					
11	เจ้าหน้าที่มีอริยาศัยดี					
12	คนในท้องถิ่นมีอริยาศัยดี					
13	ระบบสื่อสารสะดวกและทันสมัย					
14	มีการจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกในราคา ที่เหมาะสม					
15	มีศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวที่ให้บริการแก่นัก ท่องเที่ยวเมื่อเกิดปัญหาขึ้นขณะ ท่องเที่ยว					
16	มีตำรวจท่องเที่ยวดูแลให้ความปลอดภัย อย่างทั่วถึง					
17	มีสถานพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกได้ ทันเวลา					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านทัศนคติส่วนตัวต่อการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

2. ด้านความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ	นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์
ตำแหน่ง	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ	นางกนกวลดี ฟังโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ	นายชัยโรจน์ สายพันธุ์
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ	นางโสภา สุนัยสุขวัฒนา
ตำแหน่ง	กรรมการผู้จัดการ
สถานที่ทำงาน	บริษัท ไฟล์ท์เซ็นเตอร์ จำกัด
5. ชื่อ	นายสาริต สังข์สมุทร
ตำแหน่ง	กรรมการผู้จัดการ
สถานที่ทำงาน	บริษัท ไนซ์ โฮลดิเย์ จำกัด

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุรศักดิ์ ชุ่มสลับ
วันเดือนปีเกิด	16 กุมภาพันธ์ 2513
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	197 หมู่ 3 หมู่บ้านพรทวีวิลล่า 4 ถ.เลียบคลองทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กทม. 10170 โทร 0-2889-1752 , 08-9895-0661
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	กรรมการผู้จัดการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท โมนิโต้ จำกัด 331/4-5 สุขุมวิท 55 (ทองหล่อ) แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กทม. 10110 โทร 0-2712-6979
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2545	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) การบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร